கணபதி துணை.

திருக்கைலாசபரம்பரைப்

பொம்மபுரம்

(8203)

ஸ்ரீ சிவஞானபாலயதேசிகராதீனத்து

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பழமலையந்தாதி.

இது,

மேற்படி ஆதீனத்துச் சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத்-இராமலிங்கசுவாமிகளால்

திருத்தமாகப் புதுக்கப்பட்ட உரையோடு,

மேற்படி சுவாமிகள் மாணாக்கர்

க. வ. திருவேங்கடநாயுடுவினால்

புரசை:

கணேச அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

இரண்டாம் பதிப்பு.

கீலக௵ கார்த்திகை ௴. 1908

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் துதி

புனைமயல் வடிவிருளோர் பொதுமக்கட் கண்டையந்தா
மனமெனட்புலவர்நெஞ்ச மருளுமின்றமிழ்ப்பாமாலை
சினவிடையவர்க்கேசாத்துஞ் சிவப்பிரகாசனென்னும்
புனிதனெம்மடிகள்பாத முளரிகள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழமலையந்தாதியுரை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீரதங் கோட்டு முனிகேட்ட நூற்படி செங்கரும்பா
லேரதங் கோட்டு வயல்சூழ் முதுகுன் றிறையவனைப்
பூரதங் கோட்டு மலையானைப் பாடப் புரந்தருளும்
பாரதங் கோட்டு நுதியா லெழுதிய பண்ணவனே.

இதன்பொருள். பாரதம் கோட்டு நுதியால் எழுதிய பண்ணவன் - (ஐந்தாம்வேதமென்னும்) பாரதகதையைத்(தமது)கொம்புநுனியாகிய எழுத்தாணிக்கூரினால் (மேருமலையென்னும் ஏட்டில் சிலாசாதனமாக) எழுதிவைத்த விநாயகக்கடவுள்,— செங்கரும்பால் ஏர் ஓட்டு வயல் சூழ் முதுகுன்று இறையவனை - (பள்ளர்கள்) சிவந்த கரும்பாகிய தாற்றுக்கோலினால் உழும்பகட்டை (அடித்து) நடத்துகின்ற கழனிகள் புடைவளைந்த பழமலையென்னும் தலத்தில்வாழும் தலைவரும்,— பூ ரதம் கோட்டும் மலையானை - பூமியாகிய இரதத்தையும் வில்லாகவளைத்த மேருமலையையும் உடையவருமாகிய சிவபெருமானை,— சீர் அதங்கோட்டுமுனி கேட்ட நூற்படி பாட - (உலகத்திலே) சீர்த்திபெற்ற அதங்கோட்டு மகாமுனிவரால் கேட்கப்பட்டு விளங்கும் தொல்காப்பிய இலக்கணப்படியே

(யான் தமிழினாலே) துதித்தற்கு,—புரந்தருளும் - இடையூறு வாராமற் காத்தருளுவர். என்றவாறு. ஏ - ஈற்றசை. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. அங்கு அசை.

திருவருந் தங்க வருங்கல்வி மாது சிறப்புவருங்
கருவருந் தங்க நிலையாதென் றுள்ளங் கரைந்திறைஞ்சிற்
பொருவருந் தங்க மலைபோலுங் குன்றைப் புராதனனை
யிருவருந் தங்க டலையா லிறைஞ்சு மிறைவனையே.

இ - ள். பொருவரும் தங்கமலை போலும் குன்றை புராதனனை - ஒப்பில்லாத மேருமலையைப்போலும் (உயர்ச்சிபெற்ற) பழமலைநாதரும்,—இருவரும் தங்கள் தலையால் இறைஞ்சும் இறைவனை - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் தங்களுடைய சிரங்களால் வணங்கும் முதல்வருமாகிய சிவபெருமானை,—கரு வருந்து அங்கம் நிலையாது என்று உள்ளம் கரைந்து இறைஞ்சில் - கருப்பாசயத்திலே துன்பத்தையடைந்து பிறக்கும் இச்சரீரம் நிலையல்லவென்றறிந்து மனமுருகி வணங்கினால்,—திரு தங்க வரும் - சீதேவி தங்கும்படி வந்துசேர்வள்;—கல்வி மாது தங்க வரும் - கலைமகளும் தங்கும்படி வந்துசேர்வள்;—சிறப்பு தங்க வரும் - முத்தியும் நிலைபெற வந்து சித்திக்கும். எ - று.

தங்க என்பது இடைநிலைத்தீபகமாக எனையிடங்களினும் கூட்டப்பட்டது. பழமலைநாதரை வணங்கில், இம்மையிலே கல்வி செல்வங்களேயன்றி தேகாந்தியத்திலே முத்தியுஞ் சித்திக்கு மென்பது கருத்து. க

இறைக்கு வளையு மிளங்கிள் ளையுமழ கென்பவர்சேர்
துறைக்கு வளையு மெகினமும் வாவிக்குத் தூயவிதழ்
நறைக்கு வளையு மழகா முதுகிரி நாதர்க் கின்றிப்
பிறைக்கு வளையு முடல்வந்த வாறென்கொல் பேசுகவே.

இ - ள். இறைக்கு வளையும் இளம் கிள்ளையும் அழகு என்பவர் சேர் - கைகளுக்கு வளையலும் இளமையாகிய கிளிப்பிள்ளையும் அழகாகும் என்று சொல்லப்பட்ட மகளிர்கள் சேர்ந்து விளையாடாநின்ற,—துறைக்கு வளையும் எகினமும்- மணிமுத்தநதித்துறைகளுக்குச் சங்குகளும் அன்னங்களும்,— வாவிக்கு தூய இதழ் நறை குவளையும் அழகு ஆம் - தடாகங்களுக்குத் தூய்மையாகிய மடலையுடைய தேன்பொருந்திய செங்கழுநீரும் அழகாக அமைந்திருக்கின்ற,—முதுகிரிநாதர்க்கு வளையுமுடல் இன்றி - பழமலைநாதராகிய இவ்விருத்தருக்குக் கூனியவுடலம் இல்லாமல்,—பிறைக்கு வந்த ஆறு என்பேசுக - (இந்த) இளம்பிறைக்குக் (கூனியவுடலம்) வந்த காரணம் யாது? சொல்வீராக. எ - று.

[இது பழமலைநாதர் பவனிவரக்கண்டு மால்கொண்டுநின்ற மகளிர் ஒருவரையொருவர் வினவியது.] இறை - கைவிரலின் கீற்று; அது கையையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். என்பவர் என்பதில் செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதி தொக்கது. கொல் - அசைநிலை. உ

போசுக வீர வருநாளென் றொல்லைப் பெருங்கடல்சே
ராசுக வீர பழமலை வாணவென் றன்பளைந்து
பூசுக வீர மதிவேணி நீற்றைப் புலவிர்பிறர்
காசுக வீர வனையுக வீர்மெய்க் கதிதருமே.

இ - ள். புலவிர் - புலவர்களே!—ஈர வருநாள் என்று— (இயமன் வாளினால்) அரிய வருங்காலம் (இதுவே) என்று கருதி,—பெருங்கடல் சேர் ஆசுக - பெரிய பாற்கடலினிடத்தே தங்கிய பாணத்தையுடையவரே!—வீர - வீரரே!— பழமலை வாண - முதுகுன்றத்தில் வாழ்பவரே!—என்று ஒல்லை பேசுக - என்று விரையத் துதிப்பீராக.—ஈர மதி

வேணி நீற்றை அன்பு அளைந்து பூசுக - குளிர்ச்சியையுடைய சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடையவரது விபூதியை அன்போடு கலந்து தரிப்பீராக.—பிறர் காசு உகவீர் அவனை உகவீர் மெய்க்கதி தரும் - பிறர்பொருளை விரும்பாது அக்கடவுளை விரும்புவீராகில் (அக்கடவுள் உங்களுக்கு) உண்மையாகிய மோட்சத்தைத் தந்தருளுவர். எ - று.

இயமன் வருங்காலம் இதுவெனத்துணியப்படாமையின் ஈரவருநாளென்று ஒல்லைப்பேசுக என்றார். உகவீர் என்னும் வினைமுற்றுக்களுள் முன்னையது எச்சப்பொருள்பயந்து எதிர்மறையினும் பின்னையது உடன்பாட்டினும்வந்தன. ௩

கதியிலை வேலை மடவார்க் கியற்றக் கருதுளமே
பொதியிலை வேலையுண் டேற்றோன் றொழும்பழம்பூதரத்தை
நுதியிலை வேலை மகிழ்வீரன் றந்தையை நோக்கிலைநீ
யொதியிலை வேலை வளர்ப்பாய் தருவை யொடித்தெறிந்தே.

இ - ள். மடவார்க்கு வேலை இயற்ற கருது உளமே மாதர்களுக்கு ஏவற்பணிகளைச்செய்யசசிந்தித்தொழுகும் என் மனமே!— நீ தருவை ஒடித்து எறிந்து ஒதி இலை வேலை வளர்ப்பாய் - நீ, (பயன்படும்) கற்பகத்தருவை முறித்தெறிந்து விட்டு ஒதியமரத்தையும் இலைகளையுடைய வேலமரத்தையும் வைத்து வளர்ப்பாய் போல,—நுதியில் ஐ வேலை மகிழ் வீரன் தந்தையை - நுனியிலே நுண்மைவாய்ந்த வேலாயுதத்தை மகிழ்ந்து காத்திலேந்தும் வீரத்தையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவும்—வேலை உண்டு பொதியிலை உற்றோன் தொழும் பழம்பூதரத்தை - சமுத்திரநீரை உழுந்தளவாக்கி உறிஞ்சிப் பொதியமலையினிடத்தே வீற்றிருக்கின்ற அகத்தியமகாமுனிவர் வணங்கும் பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானை,—நோக்கிலை கதியிலை - தரிசித்தலையுஞ் செய்தாயில்லை; (இசசெய்கையால் நினக்கு யாதொரு)கதியும் இல்லை. எ - று.

பொதியிலை வேற்றுமை மயக்கம். உதி ஒதியென மருவிற்று. வேனிற்காலத்திலே ஒருவரும் வெய்யிற்கொதுங்காவண்ணம் ஒதி இலைகளையுதிர்த்து வெறுமையாய் நிற்றலானும், வேல் இலைகளையுடைத்தாயிருப்பினும் அவ்வேனிலில் கீழே இடமின்றி முட்களையுதிர்த்து நிற்றலானும், பயனின்மை நோக்கி, ஒதியிலைவேலை வளர்ப்பாய் என்றார். ச

ஓடிய மருங்குலைக் கொங்கைகள் வாட்டுறு மோடரிக்கட
டொடிய மருங்குலைக் காந்தளங் கைம்மகள் சோரமதன்
கடிய மருங்குலைத் தீப்போன் மதியங் கனன்றெழுத
லடிய மருங்குலைச் செய்ம்முது குன்றர்க் கறைகுவமே.

இ - ள். ஒடிய மருங்குலை வாட்டுறும் கொங்கைகள் ஓடு அரிக்கண் - ஒடியும்படி இடையை வருத்துகின்ற (பருத்த) தனங்களையும் பரவிய செவ்வரிகளையுடைய கண்களையும்—தொடி அமரும் குலை காந்தள் அம் கை மகள் சோர - வளையல்பொருந்திய கொத்தாகிய காந்தள்மலர்போலும் அழகிய கைகளையுமுடைய என்மகள் சோர்வடையும்படி,—மதன் கடிய மருங்கு உலை தீப்போல் மதியம் கனன்று எழுதல் - மன்மதன் (பாணங்களையேவி ஓர்பக்கத்திலேநின்று) வருத்த, மற்றொருபக்கத்தில் கொல்லுலைத்தீப்போல் சந்திரன் சுவாலையைவீசிக்கொண்டு எழுதலை,—அடியம் அரும் குலை செய்முதுகுன்றர்க்கு அறைகுவம் - அடியேங்கள் அரிய கரைகளையுடையவயல்சூழ்ந்தபழமலைநாதருக்குச்சொல்லுவேம். எ-று. [நற்றாய் பாங்கியரோ டிரங்கல்.] ரு

மேருக் குவடு நிகர்தோட் பழமலை மேவுதிருத்
தேருக் குவடு வசமாடு மாடத் தெருவினிற்போய்
நீருக் குவடு விழியெழின் மாய்க்கெதிர் நின்றுநம
தூருக் குவடு விளைத்தன ளேயின் றொழிவறவே.

இ - ள். மேரு குவடு நிகர் தோள் பழமலை மேவு திரு தேருக்கு - மேருமலையை ஒத்த புயங்களையுடைய பழமலை நாதர் எழுந்தருளிவராநின்ற அழகிய இரதத்தைத் தரிசித்த ற்கு,—உவள் துவசம் ஆடும் மாடம் தெருவினில் போய் - இந் தப்பெண் சிறுகொடிகள் அசையாநின்ற மாளிகைசெறிந்த வீதியின்வழியே சென்று,—வடு விழி நீர் உக்கு எழில் மாய்ந்து எதிர் நின்று - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த கண்களினின் றும் நீரைச்சொரிந்து அழகழிந்து (விரகத்தோடு அத்தேரின்) முன்னேநின்று,—நமது ஊருக்கு ஒழிவற இன்று வடு விளைத் தனள் - (வசையற்ற) நம்முடைய நகரத்திலுள்ள மடந்தை யர்க்கு (எக்காலத்திலும்) நீங்காவண்ணம் இற்றைப்பொழுது வசையை உண்டாக்கினாள். எ - று

[தேர்வரவுகண்ட மகளிர் திகைப்புணர்த்தியது.] ஊர் அதி லுள்ளாரையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர்.

ஒழியாக் கவலை யொழிவதென் றோசொல் லுழல்புலத்தின்
வழியாக் கவலை யிடைப்படு மானின் மயங்கிநின்று
பழியாக் கவலை மனமே பணிந்து பரவிலைவேல்
விழியாக் கவலை மகளிறை தாழ்பழ வெற்பினையே.

இ - ள், மனமே-நெஞ்சே!—வேல் விழி ஆக்கம் அலைமகள் இறை தாழ் பழவெற்பினை பணிந்து பரவிலை - வேல்போலும் கண்களையும் செல்வத்தையுமுடைய இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விஷ்ணுமூர்த்தி வணங்கும் பழமலைநாதரை வணங் கித் துதித்தாயில்லை;—வலையிடை படும் மானின் மயங்கி நின்று - வலையினிடத்தே அகப்பட்ட மான்போல மயக்கமுற் றுநின்று,—உழல் புலத்தின் வழி யாக்க பழி ஆக்க வல்லை - சுழன்றுதிரியும் ஐம்புலவழியிலே என்னைக் கட்டவும், எனக் குப் பழியை உண்டாக்கவுமே வல்லாய்:—ஒழியாக் கவலை ஒழி

வது என்றே சொல் - (நீ இங்ஙனமிருக்கில் யாம் எக்காலத்தும்) நீங்காத விதனத்தை நீக்குவது எந்நாளோ? சொல்வாயாக. எ - று. எ

வெற்றிக் குமாரனை யீன்ற பழமலை வேந்தனின்னு
முற்றிக் குமாரனைநோக்குங்கொலோவென்பர்மூலைவம்புச்
சொற்றிக் குமாரரனை வார்மட வாரவன் றோண்மூலையோ
டொற்றிக் குமாரனை யோன்முனஞ் சேர வுழலுவரே.

இ-ள். மடவார் - பெண்கள்;—வெற்றி குமாரனை ஈன்ற பழமலை வேந்தன் இன்னும் முறறு இக்குமாரனை நோக்குமோ என்பர் - சயம்பொருந்திய முருகக்கடவுளைப் புதல்வனாகப் பெற்ற பழமலைநாதர் இன்னும் ஒருமுறை முதிர்ந்த கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனை எரியும்படி பார்த்தருளுவரோ? என்று சொல்லுவர்;—மூலை வம்புசொல் திக்கும் ஆரனைவார் - அந்தரங்கத்திலே இரகசியமாகப்பேசிய புதிய (களவொழுக்க) வார்த்தைகள் எட்டுத்திக்கிலும் பரவலால் (அவைகேட்டு) வாடுவர்;—அவன் தோள் முலையோடு ஒற்றிக்குமார் அனையோன் முனம் சேர உழலுவர் - அப்பழமலைநாதருடைய புயங்களைத் தமது முலைகளுடன் அணைத்துக் கொள்ளும்படி அவர்முன்னே செல்லுதற்கு உழன்று திரிவர்.

[இது வீதிமடவார் விரகங்கூறியது.] கொல் அசை. ஆர என்பது வினையெச்சத்திரிபு. மார் ஈறு "மார்வினையொடு முடிமே" என்னும் விதிப்படி உழல்வார் என்பதனோடு முடிந்தது. இது வினைமுற்றுக்கள்போல ஓரோவிடங்களில் எச்சப்பொருள் பயப்பினும் முற்றெனக்கொள்ளுதலே ஆன்றோர்வழக்கு.

உழவரைச் சந்த விளவாளை பாய்வயலோங்குகுன்றைக்
கிழவரைச சந்த நமுரினை வாய்நற் கிளைவளரும்

பழவரைச் சந்த நறுந்தழை வாங்கிப் பரவினடீ
ளெழவரைச் சந்த மயிலியல் பூசவு மெண்ணினளே.

இ - ள். அந்த மயில் இயல்-அந்த மயில்போலுஞ் சாய லேயுடையவள்,—நல் கிளை வளரும் பழவரை நறும் சந்தம் தழை வாங்கி பரவினள்-நல்ல மூங்கில்கள் வளராநின்ற பழ மலேயினின்றும் நீ கொய்துவந்த வாசனைபொருந்திய சந்தன த்தழையை (என்கையினின்றும் தன்கையிலே) ஏற்று வணங் கித் துதித்தாள்;—தாள் எழ அரைச்சு பூசவும் எண்ணினள் - அதனைத் துகளெழும்படி அரைத்து மேனியிலே பூசிக்கொள் ளவும் நினைத்தாள்; (ஆகையால்),—உழவரை சந்தம் இள வாளை பாய் வயல் ஓங்கு குன்றை கிழவரை சந்ததமும் நினை வாய் - பள்ளர்களை அழகிய இளமையாகிய வாளைகள் பாய் ந்து திரியப்பட்ட கழனிகள் சூழ்ந்த பழமலேநாதரை எப் போதும் நினைப்பாயாக. எ - று.

நினைக்கில் நின்கருத்து எளிதில் முடியும் என்பது எஞ்சி நின்றது. [தலைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி தலைவற்கு ரைத்தல்.] ௬

எண்ணி வருந்தின நொந்தோம் பழமலே யெய்திலர்கா
னண்ணி வருந்தின மின்றே யினிக்கதிர் நற்புரவி
மண்ணி வருந்தின மாவா லெழுந்துகள் வந்துடலின்
கண்ணி வருந்தின வான்மதி றேய்க்குங் கடிநகரே.

இ - ள். பழமலே எய்து இலர் எண்ணி வருந்தினம் - (பெண்ணே!) பழமலேயினிடத்தே பொருந்திய வீட்டை யுடையவராகிய நம்பிறைவர் (என்று வருவரோ? என மன திலே) நினைத்து வருத்தப்பட்டோம்;—நொந்தோம் - (விரக நோய்கொண்டு) மெலிந்தோம்;—மண் இவர் உந்தின மாவால் எழும் துகள் வந்து உடலின்கண் இவரும் தினவால் - (இப்

பொழுது) பூமியின்கண்ணே அத்தலைவரால் செலுத்தப் பட்டுவரும் குதிரைக்குளம்பால் எழுகின்ற தூளிகள் (ஆகா யத்தில்) வந்து சரீரத்தினிடத்திலே படிதலாலுண்டாகிய தினவினால்,—கதிர் நல் புரவி கடி நகர் மதில் தேய்க்கும் - சூரியனுடைய நல்ல குதிரைகளானவை காவலையுடைய நம து நகரத்தினது (வானளாவிய) மதிற்புறத்திலே உரோஞ்சிக் கொள்கின்றன; (ஆகையால்),—கான் நண்ணி வரும் தினம் இன்றே இனி - காட்டுவழியே பொருந்திவருகின்றதினம் இத்தினமே: இனிக் கவலற்க. எ - று.

[பாங்கி தலைமகன் வரவு தலைவிக்குணர்த்தல்.] கவலற்க என்பது சொல்லெச்சம். கO

கடிக்கஞ் சமனை யுவந்துல காக்குறுங் காரணனோர்
முடிக்கஞ் சமனை தொறும்பலி யேற்ற முதுகிரியான்
மிடிக்கஞ் சமனை வருந்தொழ வாழ்வம் விரவுறுமெங்
குடிக்கஞ் சமனை வெருவுத லேயின்று கொல்வனென்றே.

இ - ள். கடி கஞ்சம் மன் ஐ உலகு உவந்து ஆக்குறும் காரணன் - வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவில் நிலைபெற்ற கடவுளாகியும் உலகங்களை மகிழ்ந்துபடைக்கும் தலைவனாகியு மிருக்கின்ற பிரமதேவனுடைய—ஓர் முடி கஞ்சம் மனைதொ றும் பலி ஏற்ற முதுகிரியான் - ஓர்தலையாகிய வெண்கலப் பாத்திரத்திலே (தாருகவனத்து முனிபத்னிகளுடைய) வீடு கடோறுஞ்சென்று பிச்சையேற்ற பழமலைநாதரானவர்,—விர வுறும் எம் குடிக்கு கொல்வன் என்று அம்சமனை வெருவுதலே இன்று - கலந்து அடிமைகொண்ட எமது குலத்துள்ளார்க் கும், கொல்லவருவானென்று அழகிய இயமனுக்கு (எப்போ தும்) அஞ்சுதலே இல்லை;—மிடிக்கு அஞ்சம் - தரித்திரத்துக் கும் பயப்படோம்;—அனைவரும் தொழ வாழ்வம் - எவ்வுல கத்தவரும் வணங்கவும் வாழ்வோம். எ - று.

கஞ்சம் பாத்திரத்தை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். மிடிக்கும் தொழவும் குடிக்கும் என்னும் உம்மைகள் விகாரத்தாற்றொக் கன. குடி அதிலுள்ளாரையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். சமனை வேற்றுமைமயக்கம். ௧௧

கொல்லைக் குறவரை வாயனை யார்கரிக் கோட்டைவிளை
நெல்லைக் குறவரை யாதுகொள் காளத்தி நேயரைவான்
றில்லைக் குறவரை நம்முது குன்றரைச் சேர்வலென்றா
ரெல்லைக் குறவரை மாத்திரைக் கேநல மீகுவரே.

இ - ள். குறவரை வாய் அனையார் - வேடர்களைத் (தமது கணவராக) வாய்ந்த அவ்வேடமங்கையர்,—கரி கோட்டை கொல்லை விளை நெல்லை குற - யானைக்கொம்புகளைப் புனங்களிலேவிளையாநின்ற மலைநெல்முதலிய தானியங்களைக் குற்றுதற்கு—வரையாது கொள் காளத்தி நேயரை - நீக்கமின்றிக் கைக்கொண்டு செல்லும் காளத்தி மலையினிடத்தே விருப்பமுடையவரும்—வான் தில்லைக்கு உறவரை - மேலாகிய சிதம்பரதலத்தில் உறவாயிருப்பவருமாகிய—நம் முதுகுன்றரை சேர்வல் என்று ஊர் எல்லைக்கு உற - நமது பழமலைநாதரைச் சென்று தரிசிப்பேனென்று அத்தலத்தினெல்லையிலே (ஒருவன்) உற்றால்,—அரை மாத்திரைக்கே நலம் ஈகுவர் - அவனுக்கு அரைநொடியளவிற்குள்ளே நன்மையைக் கொடுத்தருளுவர். எ - று.

குற இடைக்குறை. தில்லைக்கு எல்லைக்கு மாத்திரைக்கு என்பன வேற்றுமைமயக்கம். உற வினையெச்சத்திரிபு. ௧௨

ஈகை யிலங்கை தவமுள மெங்ஙன மெய்தவமென்
றோகை யிலங்கை வடிவே லொடுவருந் தோன்றறந்தை
வாகை யிலங்கை யரசிற வூன்றிய வள்ளன்மழு
மாகை யிலங்கைம் முகமுது குன்றன் மலர்ப்பதமே.

இ - ள். ஈகை இலம் கைதவம் உளம் - (ஒருவருக்கும் ஒரு பொருளைக்) கொடுத்தறியேம் வஞ்சனையையுடையேம் (இப்படிப்பட்டயாம்),—மென் தோகையில் அங்கை வடி வேலொடு வரும் தோன்றல்தந்தை - மிருதுவான தூவியை யுடைய மயிலிலேறிக் குடங்கையேந்திய வடித்த வேலாயுதத் தோடு எழுந்தருளிவரும் முருகக்கடவுளுடைய பிதாவும்— வாகை இலங்கை அரசு இற ஊன்றிய வள்ளல் - (திக்குவிசய ம்பண்ணி) வெற்றிமாலையை யணிந்த இராவணன் (கைலைம லையை யெடுத்தகாலத்து முதுகுதண்டு) இற்றுவிழ (காலி னது பெருவிரலால்) இறுத்திய தியாகியும்—மழு மா இல ங்கு கை ஐம்முகம் முதுகுன்றன் - பரசும் மானும் பிரகாசிக் கும் கரங்களையும் ஐந்து வதனத்தையுமுடைய பழமலைநாத ருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலர்ப்பதம் எங்ஙனம் எய் துவம்—தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளை எப்படியடையக் கடவேம். எ - று.

பின்னர் சாமகீதத்திற் கிரங்கி அவ்விராவணனுக்கு வேண் டியவரங்களைத் தருதலின் வள்ளல் என்றார். மா என்பது ணகரச்சாரியை பெறாதுநின்றது. கஙு

பதம்ப ரவைக்கு வருந்தபி ராற்குப் பசுமயின்மேற்
கதம்ப ரவைக்கு வரசுற்று கட்செவிக் கங்கணற்குச்
சிதம்ப ரவைக்கு முதுகுன்ற வாணற்குச செல்வமெல்லா
மதம்ப ரவைக்கு நிகர்கரித் தோறலை மாலைகளே.

இ - ள். பரவைக்கு பதம் வருந்து பிராற்கு - பரவைநா ச்சியார் பொருட்டுத் (தூதுநடந்து) திருவடிகள் வருந்திய கர் த்தரும்—கதம்பர் பசுமயின்மேல் அவைக்கு வர சுற்று கட் செவி கங்கணற்கு - கடப்பமாலையையணிந்த முருகக்கடவுள் பசிய மயிலின்மே லேறிக்கொண்டு தமது சபைக்குவர (அம்

மயிலைக்கண்டு நடுங்கிக் கைகளிலே) சுற்றிக்கொள்ளும் சர்ப் பகங்கணத்தை யுடையவரும்—சிதம்பரஜக்கு - சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் தலைவருமாகிய—முதுகுன்ற வாணற்கு செல் வம் எல்லாம் - பழமலை நாதருக்குரிய ஐசுவரியங்களை யெல் லாம் (உற்றுப் பார்க்கில்),—மதம் பரவைக்கு நிகர் கரித் தோல் தலை மாலைகளே - மதசலமானது கடனீர்ப்பெருக்க த்துக்கு நிகராகிய யானையினது தோலும் சிரமாலிகைகளு மேயன்றி வேறில்லை. எ - று.

மகளே! இச்செல்வமுடையாரைக் கண்டோ இச்சித்தாய் என்பது எஞ்சிநின்றது. [நற்றயிரங்கல்.] கச

மாலைக் கலுழனொய் யோனெனத் தாங்க வயங்குமரு
ளாலைக் கலுழ வொழியெனு மேற்றிவர் நோன்மையனுழ்
பாலைக் கலுழ வொருமகற் கீந்த பழமலையான்
மூலைக் கலுழ நடம்புரி வானெம் முதற்றெய்வமே.

இ - ள். மாலை நொய்யோனென கலுழன் தாங்க மாயவனைக் கனமில்லாதவனென்று உலகத்தார் சொல்லும் படி கருடன் சுமக்க—அருள் வயங்கும் நூலை கல் உழவு ஒழி எனும் ஏற்று இவர் நோன்மையன் - சிவபெருமான் திருவ ருள் விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய சிவாகமத்தைக் கற்றுக்கொள், பிறவித்துன்பங்களை நீக்கிக்கொள் என்று (தன்சீடருக்குப தேசிக்கும்) இடபவாகனத்திலேறும் கனம் பொருந்தினவ ரும்—கலுழ ஒருமகற்கு ஆழ் பாலை ஈந்த பழமலையான் - (குழவியாய்) அழுதல் கண்டு உபமன்னியமகாமுனிவருக்கு ஆழம்பொருந்திய பாற்கடலை அழைத்துக்கொடுத்த பழமலை நாதருமாகிய—எம் முதற்றெய்வம் - எமது முதற்கடவுளா னவர்,—மூலைக்கு அல் உழ நடம் புரிவான் - (ஆன்மாக்களு டைய) அகத்திலே (குடிகொண்டிருக்கும்) மலவிருளை (அரு ளொளியால்) பிளக்கவே நடனம்புரிகின்றார். எ - று.

பால் ஆகுபெயர். மூலை உள்ளிடத்தை யுணர்த்திற்று; மூலை க்கு வேற்றுமைமயக்கம். உலகிருளை உருவத்தொளியாலும் அகவிருளை அருளொளியாலும் நீக்குகின்றன ரென்பது நாற்றுணிபாகலின், மூலைக்கு அல்லுழ நடம்புரிவான் - என்பதற்கு (திருமேனிப்பிரகாசத்தால்) திகாந்தங்களிலே புறத்திருள் போய்விலக நடம்புரிவான் எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும். கடு

தெய்வ சிகாமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வ சிகாமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீ
னெய்வ சிகாமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவ சிகாமணி ஞேவா தெனையின்ப வாழ்வளித்தே.

இ - ள். தெய்வசிகாமணியே - தெய்வங்களுக்கெல்லாம் சிரோரத்தினமானவரே!—கூடலில் சென்று மணி விற்ற மெய் வசிகா - மதுரைவீதியிலேபோய் அரதனங்களை விற்ற உண்மையான வைசியரே!—மணிகண்டா-நீலகண்டரே!—பழமலை வித்தக - முதுகிரியில் வாழும் ஞானசொரூபரே!—மீன் நெய் வசி கா மணி மா எனும் கண்ணியைநெஞ்சகத்து வை - சேல் நெய்தடவியவாள் சோலையிடத்துள்ள அழகிய மாவடு என்று விதந்து சொல்லப்படும் கண்களையுடைய தலைவியை (உமது) திருவுளத்தில் வைத்துக்கொள்ளும் ;—வசி- (உமதூரிலேநீக்கமின்றி இவளுடனே) வாசமாயிரும்;—மண்ணில் நோவாது இன்பவாழ்வு அளித்து எனை கா - இம்மண்ணுலகில் விதனப்படாமல் சுகவாழ்வைத்தந்து என்னையும் இரட்சியும். எ - று.

[உடன்போக்கில் பாங்கி தலைமகளைக் கையடை கொடுத்துத் தலைவனுக் கோம்படை சாற்றல்.] வைசிகன் என்பது வசிகன் என மருவியது. கசு

வாழ மரிக்கு மடநெஞ்ச மேமென் மலர்ப்பகழி
தாழ மரிக்கு மதற்காய்ந்த தந்தையுந் தாயுமொரு
வேழ மரிக்கு மிகவுற வாம்பழ வெற்பினயல்
சூழ மரிக்கு மியல்பையெஞ் ஞான்றுந் துணிந்திலையே.

இ - ள். வாழ மரிக்கும் மடம் நெஞ்சமே-(இப்பூமியிலே) வாழ்ந்திருக்கும்படி சிந்திக்கும் பேதைமனமே!— மென்மலர் பகழி அமர் தாழ் இக்கு மதன் காய்ந்த தந்தையும்தாயும்-மெல்லிய புட்பபாணங்களையும் போர்த்தொழில் தங்கிய கருப்பு வில்லையுமுடைய மன்மதனை யெரித்த பிதாவாகிய பழமலை நாதரும் மாதாவாகிய பெரியநாயகியாரும்,—ஒரு வேழம் அரிக்கு மிக உறவாம் பழவெற்பின்அயல் சூழ - ஒப்பற்ற யானைகள் சிங்கங்களுக்கு மிகவும் உறவாகக்கலந்துவாழும் முதுகிரியின் அயலிடத்திலே (பஞ்சாக்கரோபதேசம்செய்யும் பொருட்டு) எழுந்தருளிவர;—மரிக்கும் இயல்பை எஞ்ஞான்றும் துணிந்திலை-இறக்கும் இயற்கையை எக்காலத்திலும் நீ துணிந்தாயில்லை. எ - று.

இனியேனுந் துணிவாயென்பது எஞ்சிநின்றது. ஸ்மரிக்கும் என்னும்வடமொழி மரிக்குமென நின்றது. வாழமரிக்கு என்பதனை இக்கு வாழ அமர் எனமாற்றி, இப்பூமியினிடத்தே வாழவிரும்பும் பேதைமனமே! எனப்பொருள்கொள்வது முண்டு. இப்பொருட்கண்ணே வாழ என்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. இத்தலத்திலே, தேகாந்தியத்திலே, அம்பிகை மடிமிசைக்கிடத்திக்கொள்ள; வலதுசெவியிலே பழமலைநாதர் பஞ்சாக்கரோபதேசஞ்செய்து, ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்க்கின்றனரென்பது சித்தாந்த மாகலின் தந்தையும் தாயும் அயல்சூழ மரிக்கும் இயல்பைத் துணிந்தாயில்லை என்றார்.

பூந்துமி யும்பரி யம்பும் பழமலை சூழ்ந்துரையீர்
நுந்துமி யும்பரி யாவியை வேண்டியுண் ணோம்புலவீர்
சிந்துமி யும்பரி வாலுத வார்த்துதி செய்விர்மல
முந்துமி யும்பரி பாகமுண் டோசொல்லு முங்களுக்கே.

இ-ள். துமியும் பரி நும் ஆவியை வேண்டி உள் நோம் புலவீர் - தும்மினும் நீங்குகின்ற உங்களுடைய ஆன்மாவை (உடலோடு) வாழவேண்டி உள்ளம்வருந்தித் திரிகின்ற புலவீர்காள்!—சிந்து உமியும் பரிவால் உதவார் துதிசெய்விர் - சிந்திப்போகிற உமிகளையும் அன்போடுகொடுக்காத உலுத்தர்களைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றீர்;—உம்பர் துந்துமி இயம்பும்பழமலை சூழ்ந்து உரையீர் - தேவர்கள் தேவதுந்துபியை முழக்கும் முதுகுன்றத்தை வலம்வந்து புகழ்ந்துரைக்கமாட்டீர்: (இங்ஙனமிருக்கில்),—உங்களுக்கு மலமும் துமியும் பரிபாகம் உண்டோ சொல்லும் - நுமக்கு மலமும் மாயாகன்மங்களும் கெடாநின்றபரிபாககாலம்உண்டாகுமோ?சொல்லுவீராக.எ-று.

தும்மினும எனபது துமியுமென நின்றது. செய்விர் காலமயக்கம். மலமுமென்ற உம்மையால், மாயாகன்மங்களும் வருவிக்கப்பட்டன. கஅ

கேட்டுப் புவனங் கொளவுமெண் ணேமெய்க் கிராதனின்மூ
ஞட்டுப் புவனம் பயின்மான் றசையுண்ட நாதனராப் [ன்
பூட்டுப் புவனங் கொளுமெய்ப் பழமலைப் புண்ணியன்றாள்
வேட்டுப் புவனம் பதினன்கு நல்கினும் வேண்டிலமே.

இ - ள். முன்னாள் மெய் கிராதனின் வனம் பயில் மான் துப்பு தசை உண்ட நாதன் - முற்காலத்திலே உண்மையன்புவாய்ந்த திண்ணனாரால்,காட்டிற்றிரியும் மானினது சுவையாராயப்பட்ட இறைச்சியை யுண்டருளிய நாயகரும்—அரா பூண் துப்பு வனம் கொளும் மெய் பழமலை புண்ணியன் தாள்

வேட்டு - நாகாபரணங்களையும் பவளம்போலும் நிறத்தையும் கொண்டுவிளங்கும் திருமேனியையுடைய பழமலையில் வீற்றிருக்கும் தரும சொரூபருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை (யாம்) விரும்பியிருத்தலால்;—உப்பு வனம் கேட்டு கொளவும் எண்ணேம் - உப்பிட்டநீரை பிறர்பாற்சேட்டு உட்கொள்ளவும் சிந்தியேம்;—புவனம் பதினான்கும் நல்கினும் வேண்டிலம்-(அதுவன்றியும் ஒருவர் வலியவந்து) பதினான்கு உலகங்களையும் ஆளும்படி கொடுப்பினும் விரும்பேம். எ - று.

எனவே, வீடுபேற்றை விரும்பியிருத்தலால் இம்மைமறுமையின்பங்களை விழையேம் என்பதாம். உப்பிட்ட நீர் - புற்கையுணவு. வேட்டு வினையெச்சத்திரிபு. கசு

வேண்ட வடுக்க நினைவதுன் றாண்மலர் வேட்கைமணி
பூண்ட வடுக்க ணறுநுத லார்மயல் போக்குவது
நீண்ட வடுக்க னயமா திளமுலை நேர்ந்துதவ
மாண்ட வடுக்க ணிகர்தோட் பழமலை மன்னவனே.

இ - ள். நீண்ட அடுக்கல் நயம் மாது இளமுலை நேர்ந்து உதவ - நெடிய இமயமீன்ற இன்பம்பொருந்திய உமாதேவியினுடைய முற்றாமுலைகள் (காஞ்சியிலே) அணைந்துகொடுக்க—மாண்ட வடுக்கள் நிகர் தோள் பழமலை மன்னவனே - மாட்சிமைப்பட்ட அம்முலைத்தழும்புகளோடு (வளைத்தழும்புகளும்) ஒளிர்கின்ற தோள்களையுடைய பழமலைநாதரே!—வேண்ட அடுக்க நினைவது உன் மலர் தாள் வேட்கை - விரும்பி அடையநினைவது உம்முடைய தாமரைமலர்போலும் திருவடியினிடத்து அன்பேயாம்;—போக்குவது மணி பூண்ட வடு கண் நறு நுதலார் மயல் - நீக்குவது கருமணிகொண்ட மாம்பிஞ்சின் பிளப்பைநிகர்த்த கண்களையும் நல்ல நெற்றியையுமுடைய மங்கையரது மயக்கமேயாம். எ - று.

வேண்ட என்பது வினையெச்சத்திரிபு. வடுக்கள் நிகர்தோள் என்பதற்கு தழும்புகள் ஒன்றுக்கொன்று உவமையாகத் தோன்றும் புயங்களெனக் கொள்வதும் வழக்கம்.

மன்னவ மாதவ னோடும் பழமலை வாணமணி
யன்னவ மாதவ னன்மலைக் காற்கசைந் தம்மதிகண்
டென்னவ மாதவ னல்லின்வந் தானென் றிரங்கிமதன்
றின்னவ மாதவ நோமேயென் செல்வத் திருந்திழையே.

இ - ள். மன்னவ - (எவ்வுலகிற்கும்) இறைவரே!— மாதவன் நாடும் பழமலை வாண - மாயவன் தேடித்திரியும் முதுகிரியில் வாழ்பவரே!—மணி அன்னவ - மாணிக்கம்போல்பவரே!—என் செல்வம் திருந்திழை - என்னுடைய செல்வம் போலும் திருந்திய ஆபரணத்தையுடையபெண்,—மாதவன் நல் மலை காற்கு அசைந்து - பெருமைதங்கியதவத்தையுடைய அகத்தியமகாமுனிவர்தங்கும் நல்ல பொதியமலையினின்றும் வருகின்ற தென்றலுக்கு வருந்தி,—அம் மதி கண்டு என்னவம் ஆதவன் அல்லின் வந்தான் என்று இரங்கி-அழகிய சந்திரனைப்பார்த்து இஃதென்னபுதுமை, (பகற்காலத்துதிக்கும்) சூரியன்இரவிலேவந்துவிட்டான் என்று (மயங்கியுரைத்து) அழுது,—மதன் தின்ன தவ நோமே அம்மா - மன்மதன் உயிரைக்கவர்ந் துண்ண மிகவும் நோகலாமா? ஆச்சரியம். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] அமா இடைக்குறை. உக

திருந்திய வேதம் புகல்பரி சேயறஞ் செய்துடலம்
வருந்திய வேதம் பொருளென வாழ்பழ மாமலையான்
பொருந்திய வேதந் தருநஞ்சு ணனெனிற் பூமலர்கா
மருந்திய வேதம் புயமனை யாட்கணி மங்கலமே.

இ - ள். பூ மலர் காமர் உந்திய - செந்தாமரைமலர்போலும் விரிந்த அழகிய நாபியையுடைய மாயவனே!—திருந்திய வேதம் புகல் பரிசே அறம் செய்து உடலம் வருந்தியவே - திருத்தமாகிய வேதங்களுரைக்கும் விதிப்படியே சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து தேகம்வருந்திய ஆன்மாக்களே,—தம் பொருள் என வாழ் மா பழமலையான் - தம்முடைய செல்வமென்று கைக்கொண்டு வாழும் பெருமைதங்கிய பழமலைநாதரானவர்,—பொருந்திய ஏதம் தரும் நஞ்சு உணேன் எனில் - நிலைபெற்ற துக்கத்தைவிளைத்த ஆலகாலவிடத்தை உண்ணாது விடுவாராகில்,—அம்புயம் மனையாட்கு அணி மங்கலம் ஏது - தாமரையாசனத்தையுடைய நின்மனையாட்டிக்கு நீதரித்த மங்கலநாண் எபபடிநிலைபெறும். எ - று.

வருந்திய வினையாலணையும்பெயர். ஏகாரம் ஏனை ஆன்மாக்களைப்பிரித்துநிற்றலின் பிரிநிலை. தரும் காலமயக்கம். உஉ

மங்கல மாவி மலைசேர் பழமலை வாணமணிச்
செஙகல மாவி மலர்க்கைக் குருகொடு செல்கவெமர்க்
கிங்கல மாவி வளைநீ யணைந்த தினியுமெதிர்
தங்கல மாவி தரிற்கொடு சேறுமெந் தண்மனைக்கே.

இ - ள். மங்கலமா விமலை சேர் பழமலை வாண - நித்தியகலியாணமாக விருத்தாம்பிகைகூடி மகிழ்ந்திருக்கும் முதுகிரியில்வாழ்பவரே!—எமர்க்கு இங்கு அலமா இவளை நீ யணைந்தது (நன்று) - எம்முடைய சுற்றத்தாருக்கு இவ்விடத்திலே துன்பம் விளைய இத்தலைவியை நீர் களவிற்புணர்ந்தது கைவிட்டது நன்றாயிருந்தது;—ஆவிமலர் கை குருகொடு மணி செம் கலம் செல்க - தடாகத்திற்பூத்த தாமரைமலர்போன்ற கையிலணிந்த வளையலோடும், இரத்தினங்கள் பதித்த சிவந்த பொன்னுபரணங்கள் நீங்கினும் நீங்குக;—இனி உம் எதிர் தங்

கலம் - இனி உம் முன்னே நிற்கமாட்டோம்:—ஆவி தரில் எம் தண் மனைக்கு கொடு சேறும் - இவளுயிரைமாத்திரம் நீர் கொடுத்துவிட்டால் எமது தண்மைபொருந்திய வீட்டிற்குக் கொண்டுசெல்லுதும். எ - று

[பிரிந்துநீட்டித்த தலைவன்வந்துழிப் பாங்கி இப்பழிகூறி வரைவுகடாதல்.] என்று என்பது சொல்லெச்சம். மங்கலமாக அலமாக என்பவற்றுள் ஈறு குறைந்தன. உக

தண்டங் கமண்டலங் கொண்டு பழமலைச் சங்கரதாட
புண்டங் கமண்டலங் கண்டுசென் றுலுமெய்ப் போதமுறார்
பண்டங் கமண்டலங் காரமின் னாக்கினன் பாட்டியலைக்
கொண்டங் கமண்டலம் பாழாக் கியவுனைக் கூறலரே.

இ - ள். பழமலை சங்கர - முதுகிரியில்வாழும் சங்கரரே!—பண்டு அங்கம் மண்டு அலங்காரம் மின் ஆக்கினன் பாட்டு இயலைகொண்டு - முற்காலத்திலே எலும்பை நெருங்கிய அழகையுடைய பெண்ணாக்கிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருரைத்த அருட்பாவி னிலக்கணத்தைக் கொண்டு,—அங்கு அமண் தலம் பாழாக்கிய உனைகூறலர் - மதுரையில் சமணரிருந்த இடங்களையெல்லாம் பாழ்படச் செய்தருளிய தேவரீரைத் தோத்திரஞ் செய்யாதவர்கள்,—தண்டம் கமண்டலம் கொண்டு - (சந்நியாசிகளாய்) தண்டத்தையும் கமண்டலத்தையுங் கைக்கொண்டு,—தாள் புண்தங்க மண்டலம்கண்டு சென்றுலும் மெய் போதம் உறார் - கால்களிலே புண்படும்படி இப்பூமியிலே (பலதலங்களைத்) தெரிசித்துத் திரிந்துவந்தாலும்உண்மையாகியஞானத்தையடையமாட்டார்கள். எ-று.

தலயாத்திரையினும் தமிழ்மறையோதுதலே ஞானத்திற்கு முக்கிய ஏதுவென்பது கருத்து. உச

கூற்றைக் கொடியங் கடப்பா னருளெனக் கூய்ப்பரவி
யேற்றைக் கொடியங் கரஞ்சேர் பழமலை யீசனணி
நீற்றைக் கொடியங் குளமே வெறுத்தி நிறைபெருகு
மூற்றைக் கொடியங் கினமோ டருந்து முடம்பினையே.

இ - ள். தியங்கு உளமே - உண்மையுணராது உழலு மனமே!—கொடியம் கூற்றை கடப்பான் அருள் என கூய் பரவி - கொடியேமாகிய யாம் இயமனை வெல்லும்பொருட்டுக் கிருபைசெய்யென்று முறையிட்டுக்கூவித் தோத்திரஞ்செய்து,—ஏற்றை கொடி அம் கரம் சேர் பழமலை ஈசன் அணி நீற்றை கொள் - இடபக்கொடியானது அழகிய கரத்திற்றங்கிய முதுகிரிநாதரணிந்த விபூதியைப் பொருளாகக் கைக்கொள்;—நிறை பெருகும் ஊற்றை - (மலங்கள்)நிறைந்து (நவத்துவாரங்களினும்) ஒழுகும் ஊற்றையுடைய—அங்கு கொடி இனமோடு அருந்தும் உடம்பினை வெறுத்தி - சுடலையிலே காக்கை தனது சுற்றத்தோடும் தின்னப்பட்ட இத்தேகாபிமானத்தை வெறுத்துவிடுவாயாக. எ - று.

ஏற்றுக்கொடி ஐகாரச்சாரியை பெற்று நின்றது. நிறைந்து என்னும் எச்சம் நிறை என நின்றது. ஊற்றை உடம்பு என இயையும். உ௫

உடற்கு வலையந் தகன்கைக் கயிறென் றுணர்ந்துளமே
கடற்கு வலையம் புகழ்சீர் முதுகிரிக் கண்ணுதற்கு
மடற்கு வலையம் புரைகளத் தாற்குநம் மன்றமர்ந்த
நடற்கு வலையம் பணியா மவற்கன்பு நண்ணுகவே.

இ - ள். உளமே - மனமே!—உடற்கு வலை அந்தகன் கை கயிறுஎன்று உணர்ந்து - உயிராகிய பறவையைப் பிடித்தற்கு வலையாவது இயமனது கையிலுள்ள பாசக்கயிறென்பதை அறிந்து,—கடல் குவலையம் புகழ் சீர் முதுகிரி கண்ணு

தற்கு - கடலாற்சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ளவர் புகழாநின்ற சீர்த்திபெற்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்—மடல் குவலையம் புரை களத்தாற்கு - (விடத்தால்) இதழையுடைய கருங்குவளைபோலுங்கண்டத்தையுடையவரும்—நம் மன்று அமர்ந்த நடற்கு - நம்முடைய கனகசபையிலே நிலைபெற்ற நடனத்தையுடையவரும்—பணி ஆம் வலயம் அவற்கு - பாம்புகளாகிய கைக்கடகங்களையுடையவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—அன்பு நண்ணுக - அன்பைச் செய்வாயாக. எ - று.

உடல் - ஆகுபெயர். இது ஏகதேசவுருவகம். உசு

நட்டுவ னாரை யறிகிலன் றண்ணுமை நந்திநின்று
கொட்டுவ னாரை யிரைதேர் கயமுது குன்றுடையாய்
தட்டுவ னாரை யகலாத நான்முகன் றாளமுயர்
குட்டுவ னாரை வளைவான் பரவுநின் கூத்தினுக்கே.

இ - ள். நாரை இரை தேர் கயம் முதுகுன்று உடையாய் - நாரைகள் இரைகளைத் தேடித்திரிகின்ற தடாகஞ்சூழ்ந்த பழமலையையுடையவரே!—உயர் குட்டுவன் ஆரை வளைவான் பரவும் நின் கூத்திலுக்கு - உயர்ந்த சேரனும் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழனும் வணங்காநின்ற தேவரீருடைய நடனத்திற்கு,—நந்தி நின்று தண்ணுமை கொட்டுவன் - நந்திதேவர் (பின்னே) நின்று மத்தளமுழக்குவர்;—நாரை அகலாத நான்முகன் தாளம் தட்டுவன் - அன்பைநீங்காத பிரமதேவர் தாளத்தையடிப்பர்;—நட்டுவனாரை அறிகிலன் - ஆட்டிவைப்பார் ஒருவரையும் (யான்) அறிகிலேன். எ - று.

நட்டுவனார் என்பதில் ஆர்விகுதி உயர்த்தற்கண் வந்தது. சிந்தித்துணருங்கால், சிவபெருமான் திருவருட் டிருமேனி

கொண்டு ஆன்மாக்களையியக்க ஐந்தொழினடகம் நடிப்பவ ரேயன்றித், தம்மையியக்கும் வேறொரு தலைவரையுடையா ல்லர் என்பது கருத்து. உ௯

கூத்துகந் தம்பல மேவுறு மோர்முது குன்றனை நம்
பாத்துகந் தம்பல மாரினு மெள்ளினும் பண்பனைத்தாள்
சாத்துகந் தம்பல மாமறை யாற்புகழ் தாணுவைநா
மேத்துகந் தம்பல மார்பொது மாதரை யெள்ளினமே.

இ - ள். நாம் - யாம்,—தம்பலம் ஆர் பொது மாதரை எள்ளினம் - (பலரும் மென்றுமிழாநின்ற) தம்பலச்சாற்றைப் புசிக்கும் வரைவின்மகளிரது சிற்றின்பத்தை இகழ்ந்துவிட் டேம்;—கூத்து உகந்து அம்பலம் மேவுறும் ஓர் முதுகுன் றனை - நடனத்தைவிரும்பிக் கனகசபையிலே வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற பழமலைநாதரும்—நம் பா அம்பலம் ஆரினும் துக ந்து எள்ளினும் தாள் சாத்து பண்பனை - நமது பாமாலையிலு ள்ள அழகிய பிரயோசனத்தை (வித்துவசபையோர்) அங்கிகரி ப்பினும் (பொறுமையால்) கசந்து இகழ்ந்துரைப்பினும்,—(உ ண்மைநோக்கித்) தமது திருவடியிற் றரித்துக்கொள்ளும் குண முடையவரும்—பல கந்தம் மாமறையால் புகழ் தாணுவை ஏத்துகம் - பல சாகைகளையுடைய பெரிய வேதங்களினால் துதிக்கப்பட்ட தாணுவுமாகியசிவபெருமானை இனி ஏத்தக் கடவோம். எ - று.

தாள் சாத்தலாவது - தாள்களிலேவிழுமாறு தோள்களிற் றரித்தல். ஸ்கந்தம் என்னும் வடமொழி கந்தமெனநின்றது.

எள்ளா தவனை யெலும்பா பழமலை யென்றிருந்த
கள்ளா தவனை மகளிற் தாக்கெனக் கட்டுரைத்து
விள்ளா தவனை மகிழ்பா மாவழல் வெண்மதியைத்
தள்ளா தவனை முடிசூடெம் மாது தருக்குதற்கே.

இ - ள். எள்ளாத வனை எலும்பா - இகழப்படாத அலங்கரிக்கப்பட்ட எலும்புமாலையையணிந்தவரே!—பழமலை என்று இருந்த கள்ளா - (அவயவங்களைமறைத்து) முதுகிரிவடிவாயிருக்கும் திருடரே!—தவனை மகவு அரிந்து ஆக்கு என கட்டுரைத்து அவனை விள்ளாது மகிழ் பரமா - தவமிகுந்த சிறுத்தொண்டநாயனரிடத்தே புதல்வனையரிந்து கறிசமைத்திடுக வென்று கட்டளைபுரிந்து (அதில் மாறுபடாமைநோக்கி) அவனை நீக்காது மகிழ்ந்து அடிமைகொண்ட மேலானவரே!—எம் மாது தருக்குதற்கு - எங்களுடையபெண் களித்து வாழும்பொருட்டு,—முடி அழல்வெண்மதியை தள்ளு ஆதவனை சூடு—திருமுடியில் (அணியப்பட்டுத்) தழலைப்பரப்பிநிற்கும் வெள்ளிய சந்திரனை நீக்குவீராக; சூரியனைத் தரிப்பீராக. எ - று.

இது [சந்திரோபாலம்பனம்.] எள்ளாத எலும்பா என இயையும். தவனை வேற்றுமைமயக்கம். உகு

தருவி னிலையினி மன்னவற் கில்லையித் தண்புனத்தின்
மருவி னிலையினி மைக்கூற் றெணக்கந்தி வானநிக
ருருவி னிலையினி யல்வேற் குகனை யுதவியகோன்
கருவி னிலையினி கந்தோன் பழமலைக் காரிகையே.

இ - ள். அந்திவானம் நிகர் உருவினில், பின் இயல் வேல் குகனை உதவிய கோன் - மாலைக்காலத்திலே தோன்றும் செவ்வானம்போன்ற சிவந்த திருவுருவத்தோடு, அழகின் இயற்கையைப்படைத்த வேலாயுதத்தையுமுடைய முருகக்கடவுளைப் பெற்ற இறைவரும்—கருவின் நிலையின் இகந்தோன்-(ஏனைத் தெய்வங்கள்போலக்) கருப்பாசயத்திற்றங்கிப் பிறத்தலாகிய நிலையினின்றும் நீங்கினவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—பழமலை காரிகையே - முதுகிரியில்வசிக்கும் பெண்ணே!—மன்னவர்க்கு இனி தருவின் இலை இல்லை - இறைவருக்கு இனி (ப

றிக்கும்படி நமது புனத்தைச்சூழ்ந்த) மரங்களினிடத்தேதழைகளும் இல்லை;—இத் தண் புனத்தின் மருவின் இனிமைக் கூற்று எனக்கு இலை - அவர் இக்குளிர்ந்த தினைப்புனத்தின் கண்ணேவந்தால் (அவர்க்குச்சொல்லவேண்டிய) இனிய வசனங்களுள் என்னிடத்தே ஒன்றுமில்லை. எ - று.

[இறைவிக் கவன்குறை இதுவென நாற்றல்.] நெடுநாளாய் நமக்குக் கையுறையாகப் பறித்துவந்தமையால் தருக்களிற் றழையற்றன; அதனை ஏலாது சதுர்வித உபாயங்களாலும் மறுத்தலால் என்னிடத்து இனியமொழிகளற்றன; இனிவரின் இயம்பற்பாலதை நீ இசைப்பாயாக; எனப் பாங்கி தலைவிகுறிப்பறிந்தது. எனக்கு வேற்றுமைமயக்கம். ௩௦

காரிகை யார்க்கு வரும்பொது வோவல்ல காண்விசும்பிற்
பூரிகை யார்க்கு முதுகுன்ற நாயகன் பொங்குமருள்
வாரிகை யார்க்கு மருந்தனை யான்மலை மன்னனரு
ணரிகை யார்க்கு மெழுவுறழ் தோட்க ணறுநுதலே.

இ - ள். நறுநுதலே - நல்ல நெற்றியையுடைய பெண்ணே!—விசும்பில் பூரிகை ஆர்க்கும் முதுகுன்றம் நாயகன் - ஆகாயத்திலே (தேவர்களாற்) பூரிகைமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கப்படுகின்றபழமலைநாதரும்—பொங்கும் அருள் வாரி - பெருகாநின்ற கிருபாசமுத்திரரும்—கையார்க்கு மருந்து அனையான் - வெறுக்காத அன்பர்களுக்கு அமுதம்போன்றினிப்பவருமாகிய சிவபெருமானுடைய—மலைமன்னன் அருள் நாரிகை ஆர்க்கும் எழு உறழ் தோட்கள் - பருவதராஜன் பெற்ற உமாதேவியார் (தமக்கே உரியனவாகக்) கைகளாற் கட்டியணைக்கும் எழுத்தம்பமிகர்த்த தோள்களானவை,—காரிகையார்க்கு வரும் பொதுவோ அல்ல காண் - ஏனை மடந்தையர்க்கு (நினைத்தபடியணைய) வரும் பொதுவாந் தன்மையனவோ? அல்ல: காண்பாயாக, எ - று.

[நற்றாய் தலைவியை முனிந்துரைத்தல்.] மருந்தனையான் தோட்களென இயையும். ௩௧

நுதலரிக் கும்பரு வமகுறை யென்றவ னோக்கடையா
முதலரிக் கும்பரு மேத்துந் தமிழர் முருகுபெரு
குதலரிக் கும்பரு கற்கருங் காமுது குன்றரிலார்
சிதலரிக் கும்பரு மாமரம் போற்றுயர் தின்பவரே

இ - ள். நுதல் அரிக்கும் பருவம் குறை என்று அவன் நோக்கு அடையா முதலர் - (மூவரிலொருவராகச) சொல்லப்படும் திருமாலுக்கும் பக்குவங்குறைவென்று அவருடைய ஊனக்கண்களுக்குத் தெரிசனமாகாமலிருந்த முதற்கடவுளானவரும்—இக் கும்பரும் ஏத்தும் தமிழர் - இந்த அகத்தியமகாமுனிவரும் துதிக்கும் தமிழில் விருப்பமுடையவரும்—பெருகுதல் முருகு அரிக்கும் பருகற்கு அரும் கா முதுகுன்றர் இலார்- (பூக்களினிடத்தே) பெருகுதலாகிய தேனை வண்டினங்களுக்கும் புசித்தற் கருமையாகும்படி உயர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானுடைய (அருளைப்) பெறாதவர்கள்,—சிதல் அரிக்கும் பரு மாமரம் போல் துயர் தின்பவர்-கறையானால் அரிக்கப்படும் பருத்த மாமரம்போல துக்கங்களாலே தின்னப்பட்டவர்களாவார்கள். எ - று. அருள் என்பது சொல்லெச்சம். ௩௨

தின்னக் கனியை விழைகூ னிளமந்தி தீங்கனியீ
தென்னக் கனியை யிரவியிற் பாய்பொழி லீண்டுகுன்றை
நன்னக் கனியை மதிவே ணியனிந்த நாம்பயந்த
சின்னக் கனியைவலத்தில்வைத்தால்வருந்தீங்கென்னையே.

இ - ள். தின்ன கனியை விழை கூன் இள மந்தி தீம் கனி ஈது என்ன - புசித்தற்குப் பழத்தைவிரும்பிய கூனிய இளம்பருவத்தையுடைய பெண்குரங்கானது மதுரம்பொருந்

திய கனி இதுவென்று கருதி,—கன்னி ஐ இரவியில் பாய் பொழில் ஈண்டு குன்றை நல் நக்கன் - குன்றுதலில்லாத அழகையுடைய சூரியனிடத்தே பாய்கின்ற சோலைகள்நெருங்கிய முதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் நல்ல திருவாணியானவரும்—மதி இயை வேணியன்-சந்திரன் தங்கிய சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—நாம் பயந்த இந்த சின்ன கன்னியை வலத்தில் வைத்தால் வரும் தீங்கு என்னை - நாம் பெற்ற இச்சிறு கன்னியை வலதுபுறத்தில் வைத்துக்கொண்டால், (அதனால் அவருக்கு) வரும் குற்றம் யாது? நீ கூறுவாயாக. எ - று.

[இது நன்றாய் செவிலியை வினுதல்.] கன்னி என்பன இடைக்குறைந்து நின்றன. ருரு

தீங்கு திரைக்கட னேர்நரர் காயெர் செய்மலத்திற்
காங்கு திரைக்கட நாய்க்கிரை யென்றிந்த வாகமய
னீங்கு திரைக்கட நன்முது குன்றர்க்கந் நிம்பனுக்கு
வாங்கு திரைக்கட னீயவல் லார்க்கு வணங்குமினே.

இ - ள். திரை கடல் நேர் தீங்கு நரர்காள் - அலைகடல் போலச்சம்பாதித்த தீமைகளையுடைய மனிதர்களே!—துயர் செய் மலத்திற்கு ஆம் குதிர் - துக்கத்தை விளைவிக்கும் மும்மலத்திற்கிடமான கூடு,—ஐ கடம் - சிலேத்துமங்களை நிரப்பி வைத்த குடம்,—நாய்க்கு இரை என்று - (உயிர்நீங்கியவழி) நாய்க்கு உணவாகும் பிணம் என்றறிந்து,—இந்த ஆகம் மயல் நீங்குதிர் - இத்தேகாபிமானத்தை விடுவீராக;—[?] கடம் நல் முதுகுன்றர்க்கு - அழகிய காடுகள்சூழ்ந்த நல்ல பழமலைநாதரும்,—அந்நிம்பனுக்கு வாம்குதிரைக்கடன் ஈய வல்லார்க்கு வணங்குமின் - அந்த வேப்பமாலையைத்தரித்த பாண்டியனுக்கு, தாவப்பட்ட குதிரைக்கடனை (மாணிக்கவாசகசுவாமிகளி

னிமித்தம்) கொடுக்க வல்லவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு (இனி) வணக்கஞ் செய்வீராக. எ - று.

வணங்கக் கரமு மொழியப் பழமலை மனனுருவா
யிணங்கக் கரமு மிருப்பவைத் தேபுண ரேந்திழையார்
பிணங்கக் கரமு ஞமலியும் போலவர் பின்றொடர்வீ
ரணங்கக் கரமுத லைபோ லுமைப்பற்று மந்தகனே.

இ - ள். (உலகீர்!) பழமலை வணங்க கரமும் - பழமலை நாதரைத் தொழுதற்குக் கைகளும்,—மொழிய மன் உருவாய் இணங்கு அக்கரமும் - செபிக்க அக்கடவுளுடைய நிலைபெற்ற திருவுருவாகிக் கலந்து நிற்கும் பஞ்சாக்கரமும்,—இருப்ப வைத்து - இருக்க, (அவற்றாற்பெறப்படும் பிரயோசனங்களையடையாது) வைத்து,—புணர் எந்திழையார் பிணங்க கரமும் ஞமலியும்போல் அவர்பின் தொடர்வீர் - புணர்கின்ற மாதர்கள் பிணங்கிக்கொண்டுசெல்ல (அதனை நீக்குதற்குக்) கழுதையையும் நாயையும்போல நாணமற்று அவர்பின் தொடர்ந்து உழல்வீர்;—அணங்க கர முதலை போல் உமை பற்றும் அந்தகன் - (இச்செய்கையால் நீவிர்) வருந்தும்படிஆண் முதலையைப்போல உங்களைவிடாது பிடித்துக்கொண்டு செல்வன் இயமன். எ - று.

கராமுதலை என்பது குறுகிற்று. அணங்கக்கரமுதலைபோல் என்பதனை முதலை அக்கு அர அணங்குபோல் எனமாற்றி, விடாது பிடித்தற்கு முதலையையும், வருத்துதற்கு அரவையும், தப்பாது கொல்லுதற்கு வனத்திற்றனித்தவழிமாய்க்கும் தெய்வகன்னியையும் உவமை கூறினர் எனக்கொள்ளினும் அமையும். அக்கு அர - மணியையுடைய பாம்பு. ௩௰

அந்தரங கங்கை தவரறி யாம லமுதருளசம
பந்தரங் கங்கை வலிபோன்மின் ஞக்கினர் பாடியுனைச்

செந்தரங் கங்கை ரவமொண் கமலந் திரைத்துவருஞ்
சுந்தரங் கங்கை விரும்புமுத் தாறுடைத் தொன்மலையே.

இ - ள். செம் தரங்கம் கைரவம் ஒண் கமலம் திரைத்து வரும் சுந்தரம் - செவ்விய அலைகள் அல்லிகளையும் அழகிய தாமரைகளையும் (பிடுங்கி) அலைத்துக்கொண்டுவருகிற அழகைப்பார்த்து—கங்கை விரும்பும் முத்தாறுடை தொன்மலையே - கங்காநதியும் (இப்படிப்பட்ட அழகு நமக்குண்டாகவேண்டுமென்று) இச்சிக்கப்படுகின்ற மணிமுத்த நதியையுடைய பழமலைநாதரே!—சம்பந்தர் உனைபாடி கைவலிபோல் அங்கம் பின்னுக்கினர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் தேவரீரைத்துதித்துத் (தமது) கைவலிகாட்டுவார்போல எலும்பைப் பெண்ணுக்கினர்;—அமுது கைதவர் அறியாமல் அந்தரங்கம் அருள் - (இப்படிப்பட்ட சிறப்பையளிக்கும்) ஞானப்பாலை வஞ்சகரறியாதபடி இரகசியமாக (அடியேனுக்கும்) தந்தருளும். எ - று. ௩௨௬

மலங்கலை யங்கலை கற்றேன் றனக்கருள் வாழ்வளிப்போன்
கலங்கலை யங்கலை நல்லோர் பரவுங் கழலடியான்
விலங்கலை யங்கலை வேலோன் பிதாமுது வெற்பிடத்திற்
பொலங்கலை யங்கலை யான்மூடு மீனைப் புதைத்தவளே.

இ - ள். அம் கலை கற்றேன் தனக்கு அருள் வாழ்வு அளிப்போன் - (தமது) அழகிய நூல்களைக் கற்ற எனக்கு அருளாகிய பெரியவாழ்வைத் தருபவரும்—ஐயம் கலங்கல் கலை நல்லோர் பரவும் கழல் அடியான் - சந்தேக விபரீதங்களை ஒழித்த ஞானிகள் துதிக்கும் வீரக்கழலையணிந்த திருவடியையுடையவரும்,—விலங்கலை அலைவேலோன் பிதா முது வெற்பு இடத்தில் - கிரவுஞ்சமலையைப் பிளக்த வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளது பிதாவுமாகிய சிவபெருமா

னது பழமலையினிடத்தே,—மீனை புதைத்தவளே மலங்கலை பொலம் கலையம் சலையால் மூடு - (மறைக்கத்தகாத) மீன்போலுங் கண்களை மறைத்தவளே! மயங்காதே; தனங்களாகிய பொற்குடங்களை முன்றானையால் மறைப்பாயாக. எ - று [நாணிக்கண்புதைத்தல்.] அங்கு அசை. ௩௭

புதைத்துக் கரக்கும்பொருளாளர் வெஞ்சொற்பொருமறலி
கதைத்துக் கரக்குங் குமமுலை பாகன்மெய்க் கண்டடியார்
பதைத்துக் கரக்குஞ் சிறிதா வுருகும் பழமலையான்
வதைத்துக் கரக்குஞ் சரமீர்ந் தவன்றரும் வாழ்விலரே

இ - ள். பொருள் புதைத்து கரக்கும் ஆளர் - தமது பொருளை (மண்ணிற்) புதைத்துவைத்து (இரப்போர்க்கு) ஒளித்துரைக்கும் உலோபிகள்,—வெஞ்சொல் பொரும் மறலி கதை துக்கர் - கடுஞ்சொற்களோடு மோதுகின்ற இயமனது கதையினாலாகிய துக்கத்தையுடையராவர்; (அன்றியும்),—அக் குங்கும முலை பாகன் - அக்குங்குமக்குழம்பணிந்த தனங்களையுடைய உமாதேவியாரதுபாகரும்,—அடியார்மெய் கண்டு பதைத்து அரக்கும் சிறிதா உக்கு உருகும் பழமலையான்- அடியவர்கள், தமது திருமேனியைத் தரிசித்து உடலநடுங்கி (நெருப்பிலிட்ட) அரக்கும் சிறிதாகும்படி நெகிழ்ந்துருகுதற்கேதுவாகிய பழமலையையுடையவரும்,—கர குஞ்சரம் வதைத்து ஈர்ந்தவன் - துதிக்கையையுடைய யானையைக்கொன்றுரித்தவருமாகிய சிவபெருமானால்,—தரும் வாழ்வு இலர் - கொடுக்கப்படும் பேரின்பவாழ்வும் இலராவர். எ - று. சிறிதாக என்பது கடைக்குறையாயிற்று. ௩௮

இலங்கு மரியு மருள்கோன் முதுவெற்பி டத்துறற்காய்
விலங்கு மரியு முழலவெல் லாமுன்னி வெய்துயிராக்
கலங்கு மரியு மிருக்துயர் கூருங் கலுழ்ந்திடுந்தாய்க்
குலங்கு மரியு மொருவனும் போகுங் கொடுஞ்சுரத்தே.

இ - ள். தாய்க்குலம் ஐவகைத் தாய்மார்கூட்டங்களும்,—இலங்கும் அரியும் மருள் கோன் முதுவெற்பு இடத்து - விளங்காநின்றவிட்டுணுவும்தேடி மயங்காநின்ற இறைவனது பழமலையினிடத்திலே—குமரியும் ஒருவனும் போகும் கொடும் சுரத்து - புதல்வியும்நாயகனும் (களவிலே உடன்) செல்லும் கொடிய காட்டுவழியிலே—உரல் கால் விலங்கும் அரியும் உழலல் எல்லாம் உன்னி - உரல்போலுங்கால்களையுடைய யானைகளும் சிங்கங்களும் திரிதன்முதலியவற்றைச்சிந்தித்து,—வெய்து உயிரா கலங்கும் - வெப்பமாகப்பெருமூச்செறிந்து கலக்கமடையும்;—மரியும இரும் துயர் கூரும் - இறத்தற்கேதுவாகிய பெரிய துககத்தை அதிகரிக்கும்;—கலுழ்ந்திடும் - கண்ணீர்விட்டழும். எ - று. [உடன்போக்கில் நற்றாய் முதலிய தாய்மார் இரங்கல்.] ௩௧

கோடுவெரி யானை யடர்ந்துறு மாறெனக் கொண்டுயர்தூ
ணொடுவெரி யானை யுறவடிப் போமென் றொருங்குவந்தே
யடுவெரி யானை நிகர்நமன் றூத ரடிமுடிமன்
னடுவெரி யானை முதுகுன்றொ டேசு நரர்தமையே.

இ - ள். அடி நடு முடி அரியானை முதுகுன்றொடு ஏசும் நரர்தமை - ஆதிமத்தியாந்த ரகிதராகிய சிவபெருமானை அவர்வீற்றிருக்கும் பழமலையென்னும் தலத்தோடு இகழ்ந்து பேசும் பாவிகளை,—யானை நிகர் நமன் தூதர் - (கருநிறத்தாலுங் கடுங் கோபத்தாலும்) யானையையொத்த யமதூதர்கள்,—கொடுவெரி ஆனை அடர்ந்து உறுமாறு என கொண்டு - புலியானது பசுவை நெருங்கிவந்து பிடித்துக்கொண்டு செல்லுந் தன்மைபோல (யாமும்) கொண்டுபோய்—உயர்தூணொடு வரியா னையுற அடிப்போம் என்று ஒருங்கு வந்து அடுவர் - உயர்ந்த கம்பங்களிலே பிணித்து நைந்து போகும்

படி (தண்டத்தாற்) புடைப்போமென்று கருதிச் சேர்ந்துவ ந்து கொல்வார்கள். எ - று. மன் அசை. ௭0

நரகா வலர்மட வார்க்குள் ளுருகிக்கைந் நாவிருப்ப
வரகா வலர்புனைந் துன்றனை யேத்தில ராய்ந்தறிவா
லுரகா வலரென வுய்ந்தா ரினமுள முற்றகுன்றைப்
புரகா வலரில ருட்கோயி லாகும் புராந்தகனே.

இ - ள். ஆய்ந்த அறிவால் உரகா அலர் என உய்ந்தார் இனம் உளம் உற்ற குன்றை புர - (ஞானநூல்களை) ஆராய்ந்த நல்லறிவினால், நாகாபரணா! (சிவபோதத்தையடக்கிப்) பிரகாசிப்பாயாக. என்று வேண்டிப் பிறவியினின்றும் நீங்கிய மெய்ஞ்ஞானிகளின் மனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பழமலைநாதரே!—காவலர் இல் அருள் கோயில் ஆகும் புராந்தகனே – சிவகருணையுடையவரது வீட்டை அருண்மயமான *ஆலயமாகக்கொண்டு விளங்குகின்ற புராரியே!—மடவார்க்கு உள் உருகி – பேதையர்களுடைய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டு மனமுருகி,—கை நா இருப்ப கா அலர் புனைந்து உன்றனை அரஏத்திலர் - கைகளும் நாக்களும் இருக்கவும் சோலையிலுள்ள மலர்களைச்சூடி தேவரீரை அரனே என்று துதியாதவர்கள்,—நரகு ஆவலர் - நிரயத்தின்கண்ணே ஆசையையுடையராவார்கள். எ - று.

ஆய்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. கா வலர் இல் என்பதற்கு - காத்தலையுடைய வல்லகோலார் இல்லம் எனப் பொருள்கொள்வதும் வழக்கம். வல்லகோலார் என்பது அண்ணமலை ரெட்டியாரை உள்ளிட்டார்க்குத் தொன்றுதொட்டபெயர். இவர் தமதூராகிய துறைமங்கலத்திற்கும் பழமலைக்கும் நெடுந்தூரமிருக்கவும் நியதிபூண்டு வருந்திச்சென்று தரிசித்து வருங்காலத்தில், பழமலை

நாதர் திருவுளமிரங்கி யாம் திருவெங்கையிற் றிருவுருக்கொண்டு விளங்குகின்றோம் என்றருளிச்செய்ய; அண்ணாமலை ரெட்டியார் அவ்வாறே பரிசோதித்துச் சிவலிங்கமிருத்தல்கண்டு அரிய சிற்பங்களமைய ஆலயமமைத்து வழிபட்டுய்ந்தனர் என்பது சரித்திரம். ௬௪

புரந்தர னஞ்சு பழமலை வாணன் புலவர்தொழுந்
துரந்தர னஞ்சு தலைநாக கங்கணன் றொண்டுறுமா
னிரந்தர நஞ்சு தொழுதேத்து தாதர்க்கு நேயமொடு
வரந்தர நஞ்சு களத்துவைத் தானென்பர் மாதவரே.

இ - ள். மாதவர் - பெரியதவத்தையுடையோர்,—புரந்தரன் அஞ்சு பழமலைவாணன் - இந்திரன் பயந்துவழிபடும் முதுகுன்றத்தில் வாழ்பவரும்—புலவர் தொழும் துரந்தரன் - தேவர்களெல்லாம் வணங்கும் சுத்தவீரரும்—அஞ்சு தலை நாக கங்கணன் - அஞ்சுதலைகளையுடைய சர்ப்பகங்கணத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—தொண்டு உறும் மால் - தமக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும் விஷ்ணுமூர்த்தியும்—நிரந்தரம் நஞ்சு தொழுது எத்து தாதர்க்கு நேயமொடு வரம் தர - (தம்மை) எப்பொழுதும் மனமுருகி வணங்கித்துதிக்கும் தாசர்களுக்கு அன்போடு வரங்களைத்தந்து (ஓர்கடவுளாக) விளங்க,—நஞ்சு களத்து வைத்தான் என்பர் - விஷத்தைக் கண்டத்திலே அடக்கிவைத்தருளினார் என்றுசொல்லுவர். எ - று.

மாதரைக் கொன்று வரம்மேனி வைத்தவ மாசுணத்தை
யீதரைக்கொன்று சிறுநாணென் றூர்க்குமெழிலுடையாய்
நீதரைக் கொன்று நலஞ்செயல் வேண்டு நினையிகழும்
வாதரைக் கொன்று முதுகுன்ற மாநகர் மாசொழித்தே

இ - ள். மாதரை கொன்துவர் அம் மேனி வைத்தவ (கங்கை உமை என்னும்) தேவிமார்களைப் பெருமைதங்கிய

பவளம்போலும் அழகிய திருமேனியில் வைத்தவரே!—ஈது அரைக்கு ஒன்று சிறு நாண் என்று மாசுணத்தை ஆர்க்கும் எழில் உடையாய் - இது நமதிடைக்குப்பொருந்திய சிறிய அரைஞாணாகுமென்று ஆதிசேஷனைக் கட்டுகின்ற அழகுடையவரே!—கினை இகழும் வாதரை கொன்று முதுகுன்றம் மாநகர் மாசு ஒழித்து - தேவரீரை இகழ்ந்துரைக்கும் வாதிகளைக்கொன்று பழமலையாகிய பெரியதலத்திற்கு (அவர்களாலுண்டாகிய) பழிகளையும்நிவர்த்தித்து,—தரைக்கு ஒன்று நலம் நீ செயல் வேண்டும் - இவ்வுலகத்திற்குச் (சிவபுண்ணியம் வளர்தற்கேதுவாகிய) ஓர்நன்னெறியை நீர் செய்துவைப்பீராக. எ - று. ௪௩

மாசி யதிகந் துறந்தார் மகிழ்குன்றை மாநகரோ
காசி யதிகங் கொலோவென்பி ராயினக் காசியெனப்
பேசி யதிகந் தகன்றிருந் தான்பரன் பேரடலை
பூசி யதிகம் பரனீங்கி லானிப் புரியினையே.

இ - ள். அதிகம் துறந்தார் மாசி மகிழ் மா குன்றைநகர் அதிகமோ - (உலகீர்) மிகுதியும் பற்றறத்துறந்தோர்களும் (திருவிழாக்காட்சியின்பொருட்டு) மாசிமாதவரவை விரும்பிநிற்கும் திருமுதுகுன்றமென்னுந்தலம் உயர்ந்ததோ?—காசி அதிகமோ என்பிர் ஆயின் - காசியென்னுந்தலம் உயர்ந்ததோ? என்று கேட்பீராயின்,—பரன் அக்காசி என பேசியது இகந்து அகன்று இருந்தான் - சிவபெருமான் அக்காசியென்று நீர்சொல்லிய தலத்தைத் (திவோதாசனெனென்னும் அரசன்பொருட்டு) விட்டுப்பிரிந்து (நெடுங்காலம் மந்தரகிரியில்) வீற்றிருந்தனர்;—பேர் அடலை பூசிய திகம்பரன் இப்புரியினை நீங்கிலான் - பெரிய சுடலைப்பொடிபூசிய திகம்பரராகிய சிவபெருமான் இவ்விருத்தகாசியைக் கணப்பொழுதும் பிரிந்ததில்லை: ஆகலின், இதுவே உயர்ந்தது. எ - று.

கோல் அசை. திவோதானன், அருந்தவமியற்றிப் பிரம தேவரால் காசியையாளும் அரசுரிமை பெறுங்காலத்து அத்தல த்திலே தேவர்வாசமில்லாதிருக்க வரமேற்று, அதனை ஆண்டு கொண்டிருக்க; அப்பொழுது சிவபெருமான், அவ்வரம் பொ ய்க்காவண்ணம், மந்தரமலையையடைந்து அதன் வேண்டு கோளின்படி நெடுங்காலம்வீற்றிருந்து, பின்னர் திவோதா னனைமுத்தியிற்சேர்த்துக் காசியை யடைந்தருளினார். இச் சரித்திரவிரிவைக் காசிகாண்டத்திற்காண்க. ௪௪

புரிசடை யாள பழமலை வாண பொருப்பெடுத்த
கரிசடை யாள திகந்தீர்த் தருளக் கடுவயின்ற
பரிசடை யாள முடையா யொழித்தனள் பட்டினையத்
தூரிசடை யாள தழுக்கா மெனுநின் றுகிலினுக்கே.

இ - ள். புரி சடை ஆள - கட்டிய சடைமுடியையுடை யவரே!—பழமலைவாண - பழமலையில் வாழ்பவரே!—பொரு ப்பு எடுத்த கரி சடை ஆள் அதிகம் தீர்த்து அருள - கோவர் த்தனகிரியைக்(குடையாக) ஏந்திய கரியினுடையசமூகம்போ லும் (காந்திபெற்ற) விஷ்ணுவினது பரத்துவவுயர்ச்சியை நீக் கும்பொருட்டு—கடு அயின்ற பரிசு அடையாளம் உடையாய்- விஷத்தையுண்ட தன்மையைக்(கண்டத்தில்) அடையாளமாக உடையவரே!—அத்தூரிசு அடையாள் நின் துகிலினுக்கு அது அழுக்கு ஆம் எனு பட்டினை ஒழித்தனள் - அக்குற்றத்தைய டையாத என்மகள் உம்முடைய புலித்தோலாகிய சித்திரவ ஸ்திரத்தை நோக்குங்காற் றன்னுடையவஸ்திரம் அழுக்காக இருக்கின்றதென்றுமயங்கிஉயர்ந்தபட்டினைஒழித்தனள்.எ-று

[நற்றாயிரங்கல்.] உம்முடைய திகம்பரத்தை விரும்பித் தா னும் திகம்பரியாயினள் எனினும் அமையும். துகிலினுக்கு வேற்றுமைமயக்கம். ௪௫

துகிலங் குருகுந் துறந்தா ளுயிருந் துறக்கநின்று
ளகிலங் குருகு மணிமுடி யாயெனு மத்தவனே
முகிலங் குருகு மடியாய் பரந்த முதுகிரியாஞ்
சகிலங் குருகுல மேத்திறை வாமைத் தடங்கண்ணியே.

இ - ள். அகிலம் குருகும் அணி முடியாய் எனும அத்த- உலகிலுள்ளோர், (இளம்பிறை முதலியவற்றோடு குரண்டாசுரனென்னும்) கொக்கிறகையுந்தரித்த சென்னியையுடையவரேயென்று துதிக்கும் பிதாவே!—வனே முகில் உருகும் அடியாய் - சங்கையேந்திய விஷ்ணுவானவர் சிந்தித்துருகும் திருவடியையுடையவரே!—பரந்த முதுகிரி ஆம் சகிலம் குருகுலம் எத்து இறைவா - (தேவரீர்) விரிந்தபழமலை வடிவமாக இருக்கும் சரித்தை (அறிந்து) குருவம்சத்தாரெல்லாம் (வந்து) துதிக்கவிளங்கும் தலைவரே!—மை தடம் கண்ணி - மைதீட்டிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய என்மகள்,—துகில் அம் குருகும் துறந்தாள் - (உடுத்த) புடைவையையும் அழகிய (கையிலணிந்த) வளையல்களையும் இழந்துவிட்டாள்;—உயிரும் துறக்க நின்றாள் - (இனி தனது உயிரையும் இழக்க நிற்கின்றாள்: ஆகலின் விரைந்து அருள் புரிவீராக. எ - று.

[நற்றாயிரங்கல்.] துகிலும என்னும உம்மைதொக்கது. குருகு இறகை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். கொக்குருவாகிய ஓரசுரன் அண்டங்களனைத்தையும் பொரிபோலக் கொறித்துக்கொறித்து உமிழ்ந்துவர; சிவபெருமான் அவ்வுருவத்தையழித்து இறகை அடையாளமாகத் திருமுடியிற் றரித்தருளினார் என்பது புராணசித்தாந்தம். அங்கு அசை. ௩௬

துடுக்க மலத்தி னெடுங்குதல் போலநின் றுளிலுறு
மொடுக்க மலத்தி னிகழ்வால் வளையின மூர்ந்திடச்சேன்

மடுக்க மலத்தி லுகள்வயல் சூழ்குன்றை மாநகரோ
யடுக்க மலத்தி புனையலங் கார வருளுகவே.

இ - ள். அலத்தின் நிகழ்வால் வளையினம் ஊர்ந்திட கலப்பைப்படையின் செல்லுகையாலுண்டாகிய வழியிலே சங்குக்கூட்டங்கள் தவழ்ந்துசெல்ல—சேல் மடு கமலத்தில் உகள் வயல் சூழ் மா குன்றை நகரோய் - கெண்டைமீன்கள் ஓடைகளிலுள்ள தாமரைகளிலே பாய்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த முதுகிரியென்னும் தலத்தையுடையவரே!—அடுக்குஅமல் அத்தி புனை அலங்கார - ஒன்றன்மேலொன்ருகக் கட்டப்பட்டு நெருங்கிய எலும்புமாலையையணிந்த அழகையுடையவரே!—தடுக்க மலத்தின் ஒடுங்குதல் போல - (கேவலத்திலே) தடைசெய்ய ஆணவமலத்தில் நான் செயலற்றுக்கிடந்ததுபோல,—நின் தாளில் உறும் ஒடுக்கம் அருளுக - (சுத்தத்திலேயும்) தேவரீருடைய திருவடிகளில் (என்போதமற்று) இருக்கும் ஐக்கியத்தைத் தந்தருள்வீராக. எ - று. ௬௭

அருவரை வில்லை யுமிழ்மணி நாகமு மத்திகளு
முருவரை வில்லை யெனப்பூண் பவரையவ் வும்பர்தொழும்
பொருவரை வில்லை யுறுமுது குன்றரைப் போந்துமரு
ளொருவரை வில்லை வரிலொற்றி வையென வுற்றனமே.

இ - ள். அருவரை - அரூபமானவரும்—வில்லை உமிழ் மணி நாகமும் அத்திகளும் உரு வரைவு இல்லை என பூண்பவரை - காந்தியைக் கக்காநின்ற அரதனங்களையுடைய பாம்புகளையும் எலும்பு மாலைகளையும் திருமேனியிலே நீக்கமில்லையென்று சொல்லும்படி தரிப்பவரும்—அவ்வும்பர் தொழும் வரை பொரு வில்லை உறும் முதுகுன்றரை போந்து - அத்தேவர்களும் வணங்காநின்ற மேருமலையாகிய போர்செய்யும் வில்லையுடைய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானைச்சேர்ந்து,—ஐவர் இல் உமருள் ஒருவரை வில் ஒற்றிவை எனஉற்

றனம் - ஐம்புலமென்னும் அட்டருலாவும் வீடாகிய எம்மு டையவுடம்பை உமதன்பர்கூட்டத்துள் ஒருவருக்கு விற்றுவி டும். (அல்லது) அவரிடத்திலே ஒற்றிவையும் என்று விண்ண ப்பஞ்செய்து அடைக்கலமாயினேம். எ - று.

ஒருவரை வேற்றுமைமயக்கம். ௬அ

உற்கைக்கு மாறு படுமணி நாக மொளித்துலவி
விற்கைக்கு மாறு சுமந்தவ சீர்முது வெற்பினின்பா
னிற்கைக்கு மாறு வழுவா நடக்கைக்கு நேரிழையார் [யே.
சொற்கைக்கு மாறுந் தமியேனுக் கென்று துணைசெய்வை

இ - ள். நாகம் ஒளித்து உற்கைக்கு மாறு படும் மணி உலவி விற்கைக்கு மாறுசுமந்தவ - அரவாபரணங்களை ஒளித் துவைத்துவிட்டு, நெருப்பையுடையகொள்ளிக்கு வேறுபட்டு ப்பிரகாசிக்கும் இரத்தினங்களை (மதுரைவீதியிலே) திரிந்து விற்கும்பொருட்டு மாறுவேடங்கொண்டு சுமந்துவந்தவரே! —சீர் முதுவெற்பில் நின்பால் நிற்கைக்கும் ஆறு வழுவா நடக்கைக்கும்-சீர்த்திபெற்ற விருத்தாசலத்தினிடத்தே (எப் பொழுதும்) உம்முடையசந்நிதியில் நிற்றலுக்கும் ஒழுக்கம் வழுவாது நடத்தலுக்குமேயன்றி,—நேர் இழையார் சொல் கைக்கும் ஆறும் தமியேனுக்கு என்று துணை செய்வை ஏ - நேர்ந்த ஆபரணத்தைத்தரித்த மடந்தையர்சொல்லும் (இனி யவசனங்களெல்லாம்) கசக்குந்தன்மையையும் அடியேனுக்கு எப்போது அனுக்கிரகிப்பையோ? அறியேன். எ - று.

வழுவாது என்பது கடைக்குறையாயிற்று.

சேய்க்குத் தனங்க மலமலர் சீர்தருஞ் செய்யதிரு
மெய்க்குத் தனங்க டரவடு வாங்கிதொல் வெற்பிடத்திற்
கைக்குத் தனங்க வொழியினுந் தாடனைக் காய்வதிலேன்
வைக்குத் தனங்க ளழித்திறை யாதிந்த வையகமே.

இ - ள். இந்த வையகம் வைக்கு தனங்கள் அழித்து இறையாது - இவ்வுலகிலுள்ளோர் (ஈட்டுங்கால் விளையும்) இகழ்ச்சிக்கு அஞ்சித் திரவியங்களை வீணேயழித்துச செலவிடார். அதுபோல,—செய்ய திரு மெய்க்கு தனங்கள் தர வடு வாங்கி - சிவந்ததிருமேனிக்கு (உமாதேவியினுடைய) தனங்கள்கொடுக்கத் தழும்பையேற்றுத் தரித்தவராகிய சிவபெருமானது,—செய்க்கு தன் அம் கமலமலர் சீர்தரும் தொல்வெற்பு இடத்தில் - கழனிக்கு அதனிடத்திற் றோன்றியஅழகிய தாமரைப்பூக்கள் அலங்காரத்தைச் செய்கின்ற பழமலையினிடத்தே,—கை குத்தல் நங்க ஒழியினும் தாள்தனை காய்வது இலேன் - (பிறர்) கையாற்குத்துதலோடு நசுதலையுஞ்செய்ய (எனது தேகம்) நழுவவரினும், அக்கடவுளுடைய திருவடிகளை வெறுத்தல்செய்யேன். எ - று.

வடுவாங்கி வினைக்குறிப்புப்பெயர். ஒழியினும் என்னும் உம்மை ஒழியாமையைவிளக்கிற்று. வை முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வைதலாவது பெருமுயற்சியைநோக்கிப் பேராசையுடையவனெனப் பிறராற்கூறப்படுதல். பொருள் முன்னர் இவ்விகழ்ச்சிபயப்பினும், பின்னர்ப் புகழ்ச்சிபயத்தல்நோக்கி உலகினர் அதனைவெறுக்கார்; அதுபோல,திருவடிகளும் முன்னர்ச் சோதனையால் இடையூற்றைவிளைப்பினும், பின்னர்ப் பேரின்பம் பயத்தல்நோக்கி யான் அவற்றை வெறுத்தல்செய்யேன். என்பது கருத்து. ௫௦

வைத்து மதிக்கு மருங்கிற்கைத் தாயென மந்தரமத்
தய்த்து மதிக்கு மனையின்மை யான்மறை யோதிமமுன்
னெய்த்து மதிக்கு முடிமிசைக் கங்கையை யேற்றினையோ
மெய்த்து மதிக்கு மணுகவொண் ணாமுது வெற்பினனே.

இ - ள். மெய்த்து மதிக்கும் அணுக ஒண்ணா முது வெற்பினனே - உண்மையறிவிற்கும் கிட்டுதற்கரிய பழமலைநாத

ரே!—முன்மறை ஓதிமம் எய்த்து மதிக்கும் முடிமிசை - முற்காலத்திலே பிரமதேவராகிய அன்னம் (தேடி) இளைத்து (அளவிடப்படாது எனத்) துணிந்த உமது திருமுடியினிடத்தே,—மந்தரம் மத்து உய்த்து மதிக்கும் அனை மதிக்கு மருங்கில் இன்மையால் - மந்தரமலையாகிய மத்தைநாட்டிக்கடையப்பட்ட பாற்கடலாகியதற்றாய் இளம்பிறைக்குப் பக்கத்திலே இல்லாமையால்,—கங்கையை கைத்தாயென வைத்து ஏற்றினையோ - கங்காதேவியை வளர்க்குந்தாயென்று சொல்லும்படி (அவ்விளம்பிறைக்கருகே) ஏற்றிவைத்தீரோ? உரைப்பீராக. எ - று.

வைத்து ஏற்றினையோ என்பது விகுதிபிரித்து மாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. மெய்த்து - மெய்ம்மையது. ருக

வெற்புக் குமைய வடிவே லெறிந்தசெவ் வேண்மதவேள்
பொற்புக் குமையவ னோடரன் வாழ்முது பூதரத்தி
னிற்புக் குமையவ ளொத்திருந் தாள்குறை யின்றிவளர்
கற்புக் குமையவள் போலுநும் காதற் கருங்கண்ணியே.

இ - ள். வெற்பு குமைய வடிவேல் எறிந்த செவ்வேள் - கிரவுஞ்சமலை தூளாக அழியும்படி வடித்த வேலாயுதத்தைப் பிரயோகித்த செவ்வேளென்னும் திருநாமத்தை யுடையவரும்—மதவேள் பொற்பு உக்கும் ஐயவனோடு - மன்மதனுடைய அழகைக்கெடுக்கும் அழகையுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளோடு—அரன் வாழ் முதுபூதரத்தின் - சிவபெருமான் வாழ்கின்ற பழமலையினிடத்திலே,—குறைவு இன்றி வளர் கற்புக்கு உமையவள் போலும் நும் காதல் கரும் கண்ணி - குறைவில்லாது ஓங்கிவளரும் கற்பினுக்குப் பார்வதியை நிகர்க்கும் உம்முடையஆசையைவிளைக்கும் கரியகண்களையுடையவள்,—இல் புக்கு உமை அவள் ஒத்து இருந்தாள் - இல்லொழுக்கத்திற் பிரவேசித்து உமக்கு அவள் இசைந்திருந்தாள். எ - று.

[பாங்கி தலைவியினது நன்மனைவாழ்க்கைத் தன்மையுரைத்தல்.] உமை வேற்றுமைமயக்கம். ௫௨

கருந்தடங் கட்கு முதவாய் மயிலெங்கள் கண்களுக்கு
விருந்தடங் கட்கு நலமெனப் போந்தவிண் மீன்பொரியு
மருந்தடங் கட்கு வளையோடை யாகுக வம்புயங்கள்
பெருந்தடங் கட்கு முகமாகுங் குன்றைப் பெருந்தகையே.

இ - ள். அம்புயங்கள் பெரும் தடங்கட்கு முகமாகும் குன்றை பெருந்தகையே - செந்தாமரைமலர்கள் பெரியவாவிகளுக்கு வதனம்போலத்தோன்றும் பழமலைநாதரே!-கரும் தடம் கண் குமுதம் வாய் மயில் எங்கள் கண்களுக்கு விருந்தள் - கரிய விசாலமானவிழிகளையும் செவ்வாம்பலையொத்த வாயையும்வாய்ந்த மயில்போலும் சாயலையுடையவளும் எங்களுடைய நேத்திரங்களுக்கு விருந்தாய் அதிசயம் விளைப்பவளுமாகிய தலைவியானவள்—தங்கட்கு நலம் என போந்த விண் மீன் பொரியும் அரும் தடம் - தங்கள் குலத்திற்கு வழுவல்லவென்று தலைவரோடு சென்ற (வெப்பத்தால்) ஆகாயத்திலுள்ள உடுக்குலங்களும் பொரிந்து உதிருகின்ற அரிய (பாலைநிலத்து) வழியானது,— கள் குவளை ஓடை ஆகுக - தேனைப்பொழியும் நீலோற்பலமலர்ந்த மடுவைப்போலக் (குளிர்ச்சி) ஆகக்கடவது. எ - று,

உடன்போக்கில் நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல்.] போந்த தடம் என இயையும். ௫௩

பெருமுதலைவளையான்போற்றுங்குன்றைப்பெருந்தகையை
யிருமுதலைவளை மூப்படைந் தாண்டவற் கின்மகவைக்
கருமுதலைவளை வாயிற்றந் தானைமுன் கண்டமுது
பொருமுதலைவளை நீத்தனண் மேவினள் பூங்கொடியே.

இ - ள். பூங்கொடி - மலர்க்கொடிபோலும் என்னுடைய பெண்ணானவள்,—பெரு முதலை - (யாவர்க்கும்) பெ

கரிய முதறகடவுளும—வளேயான் போறறும குன்றை பெரும தகையை - சங்கையுடைய திருமாலானவர் வணங்கும் முது குன்றத்திலேவாழும் பெரிய தயாநிதியும்—இருமு தலே வளே மூப்பு அடைந்து ஆண்டவற்கு - இருமல் மேலிட்டுத் தலேயும் வளேகின்ற விருத்தபருவத்தையடைந்து ஆளப்பட்டவரா கிய சுந்தரமூர்த்திநாயனூர்பொருட்டு—இல் மகவை கருமு தலே வளே வாயில் தந்தானே முன் கண்டு அழுது - (அவிநாசி யிலே ஓர்வேதியனது) இறந்துபோன புதல்வனேக் கரியமுத லேயினது குகைபோலும் வாயினின்றும் அழைத்துக்கொடுத் தவருமாகிய சிவபெருமானே எதிரேகண்டு விரகத்தால அழுது,—பொருமுதலே மேவினள் வளே நீத்தனள் - தேம்புத லேயுமடைந்தாள்; வளேயலேயும் துறந்தாள்: (யான் யாது செ ய்வேன்.) எ - று. [நற்றயிரங்கல்.] ௩௪

பூங்குமி ழும்படி முள்ளும் பொருந்திப் புளிஞர்பொருள்
வாங்கு மிழும்படி மோது மெனல்கொடு மால்விழுங்கி
யாங்கு மிழும்படி வந்தவெம் பாலே யடைந்தவள்கால்
வேங்கு மிழும்படி னென்னும் பழமலே வித்தகனே.

இ - ள். பழமலே வித்தகனே - பழமலேயில்வீற்றிருக் கும் ஞானசொரூபரே!—பூ குமிழும் படி முள்ளும் பொரு ந்தி - பூவையுடைய குமிழஞ்செடியும் படிந்தமுட்களுஞ் சேர் ந்து—புளிஞர் பொருள் வாங்கும் இழும்படி மோதும் எனல் கொடு - வேடர்களால் பொருள் பறிக்கப்படும் (அன்றியும்) வழுக்கிவிழும்படி (அவரால்) மோதவும்படும் என்பதை மன திலேசிந்தித்து—மால் விழுங்கி ஆங்கு உமிழும் படி வந்த வெம் பாலே அடைந்தவள் - விஷ்ணுவானவர் விழுங்கி அப் பொழுதே உமிழ்ந்துவிட்ட பூமியோடுவந்த கொடிய பாலே நிலத்தில் சென்றவளாகிய நம்புதல்வியினது,—கால் வேம்

குமிழும் படின் என் ஆம் - கால்கள் வெந்துபோம்; (அத்து டனே) கொப்புளமும் பொருந்தில் யாதாய் முடியும். எ - று.

[நற்றாய் தலைவி மென்மைத் தன்மைக் கிரங்கல்.] வாங்கும் மோதும் என்பவற்றில் செயப்பாட்டுவினைப் பொருளுணர்த்தும் பகுவிகுதிகள் தொக்கன. இழுக்கும் என்பது இழும் என நின்றது. உமிழும் காலமயக்கம். திருமாலும் இப்பாலையினது கொடுமைநோக்கியே உமிழ்ந்தனரென்பது கருத்து. ௫௫

வித்துரு மத்தை நிகர்வா னுயிர்செய் வினையருத்துங்
கத்துரு மத்தை யிடுதயிர் போலக் கலக்குமதன்
சத்துரு மத்தை வனைமுது குன்றிறை தாள்கொடுவா
னத்துரு மத்தை யிலவாக வெள்ளுவர் நற்றவரே.

இ - ள். நற்றவர் - நல்லதவத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானிகள்,—வித்துருமத்தை நிகர்வான் - பவளம்போலும் திருமேனியையுடையவரும்—உயிர் செய் வினை அருத்தும் கத்துரு - ஆன்மாக்களீட்டிய வினைப்பயன்களை நுகர்விக்கும் கர்த்துருத்துவமுடையவரும்—மத்தை இடு தயிர் போல கலக்கும் மதன் சத்துரு - மத்தையிட்டுக்கடைந்த தயிரைப்போல (உலகங்களை யெல்லாம்) கலங்கச்செய்கின்ற மன்மதனுடைய பகைவரும்—மத்தை வனை முதுகுன்று இறை தாள்கொடு - ஊமத்தம்பூவைச்சூடிய பழமலைநாதருமாகிய சிவபெருமானுடையதிருவடிகளைப் (பொருளாகக்)கொண்டு,—வானம்துருமத்தை இல ஆக எள்ளுவர் - விண்ணுலகத்திலுள்ள கற்பகச்சோலைவாழ்வையும் நிலையல்லனவென்று இகழ்ந்துதள்ளுவார்கள். எ - று. ௫௬

நற்றவ ராக மறையவ ராகவிந் நானிலத்தி
லற்றவ ராக மனமுடை யார்க்கன்றி யச்சமற
வுற்றவ ராக மறியா தொளித்தநின் னொண்பதங்கள்
பற்றவ ராகம லாலயன் போற்றும் பழமலையே.

இ - ள். கமலாலயன் போற்றும் பழமலையே - தாமரை யாசனத்தையுடைய பிரமதேவர்வணங்கும்பழமலைநாதரே!— அச்சம் அற உற்றவர் ஆகம் அறியாது ஒளித்த நின் ஒண்பதங்கள் - பயமில்லாமற் (பாவங்களை) இயற்றும் மூடர்களுடைய சரீரத்திலிருந்தும் (அவர்களுக்குத்) தோன்றாமல் ஒளித்திருந்த உம்முடைய ஒள்ளியபாதங்களானவை,— இந் நால் நிலத்தில் அராகம் அற்ற மனம் உடையார்க்கு அன்றி - இந்த நால்வகைப்பட்ட நிலங்களையுடைய உலகத்திலே மூவித ஏடணைகளையும் ஒழித்த மனதையுடைய ஞானிகளுக்கேயல்லாமல்,—நல் தவர் ஆக மறையவர் ஆக பற்ற வரா - (அவற்றை ஒழிக்காதவர்கள்) நல்லதவத்தையுடையவராயிருப்பினும் வேதியர்குலத்தை யுடையவராயிருப்பினும் கிட்டுதற்கரியனவாம். எ - று.

நால்வகைநிலம் - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல். மூவிதவேடணை - புத்திரேடணை, தாரேடணை, அருத்தேடணை.

௬௭

பழங்கவி கட மகமந்திக் கீபொழிற் பண்டைமறை
முழங்க விகட வுளர்க்கீயுங் குன்றை முதல்வனைவே
ளழுங்க விகட விழிதிறந் தானை யடிபரவார்
கிழங்க விகட மறவரிற் றேன்றிக் கெடுவர்களே.

இ - ள். கவிகள் பழம் தம் மக மந்திக்கு ஈ பொழில் — ஆண்குரங்குகள் கனிகளைப்பறித்துத் தம்முடைய குட்டிகளுக்கும் பெண்குரங்குகளுக்கும் கொடுக்கும் சோலைகளிலே— பண்டை மறை முழங்க அவி கடவுளர்க்கு ஈயும் குன்றை முதல்வனை - பழமையாகிய வேதமந்திரங்கள் முழங்கும்படி அவிர்பாகத்தைத் தேவர்களுக்குக்கொடுக்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் முதற்கடவுளும்—வேள் அழுங்க விகடம் விழி திறந்தானை அடி பரவார்-மன்மதனழியும்படி மாறுபட்ட

நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வழிபடாதபாவிகள்,—கடம் கிழங்கு அவி மறவர் இல் தோன்றி கெடுவர்கள் - காட்டிலே கிழங்குமுதலிய பொருள்களை அவித்துத்தின்றுழலும் வேடர்குடியிற்பிறந்து (மேலுமேலும் பாவங்களைப் புரிந்து) அழிவார்கள். எ - று.

முழங்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. மாறுபடுதலாவது ஏனைநேத்திரங்கள்போலாது மேனோக்கிநிற்றல். ஐ ஆறும்வேற்றுமைப்பொருள்பட நின்றது.

கெடுத்துப் பணியு முடையும்வெள் காமற் கிழத்திமுலை
வடுத்துப் பணியு முரம்வேட்டு நின்றனள் வல்லியத [லாங
ளுடுத்துப் பணியு மரைக்கசைத் தோய்தொண்டருள்ள மெல்
கொடுத்துப் பணியு மலர்த்தாட் டிருமுது குன்றத்தனே.

இ - ள். அரைக்கு அதள் உடுத்து பணியும் அசைத்தோய் - இடைக்குப் புலித்தோலை ஆடையாகத் தரித்து (அதன்மேற்கச்சாக) நாகத்தையுங் கட்டினவரே!—தொண்டர் உள்ளம் எல்லாம் கொடுத்து பணியும் மலர் தாள் திருமுது குன்றத்தனே - அடியார்கள் சிந்தனையெல்லாம் ஒப்புவித்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளையுடைய பழமலைநாதரே!—வல்லி - கொடிபோலும் எனதுபெண்ணானவள்,—பணியும் உடையும் கெடுத்து - ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் போக்கிவிட்டு,—கிழத்தி முலை வடு அணியும் துப்பு உரம் வேட்டு வெள்காமல் நின்றனள் - உமாதேவியினது முலைத்தழும்பை யணிந்திருக்கும் (உம்முடைய) பவளம்போலும் மார்பையிச்சித்து நாணமின்றி நின்றாள். எ - று.

[நற்றாயிரங்கல்.] ருக

துன்றுக ளுங்களை யொவ்வா வெனுமுலைக் குன்றதிர்க்குஞ்
சென்றுக ளுங்களை யுண்வண்டு மோவில் செழுங்கொன்

றைமான, கன்றுக ளுங்களை நன்மதி வேணிக் கடவுடனை
யென்றுக ளுங்களை யெம்மானைக் குன்றை யிறைவனையே.

இ - ள். குன்றுகள் - மலைகளே!—முலை குன்று (இத்த லைவியினுடைய) தனங்களாகியமலைகள்,—களும் களை உண் வண்டும் ஒவு இல் செழும் கொன்றை-தேனும் அத்தேனையரு ந்தும்வண்டும் நீக்கமில்லாத செழித்த கொன்றைமாலையை யும்—மான் கன்று உகளும் களை நல்மதி வேணி கடவுள்த னை - மான்கன்றானது துள்ளிப்பாய்கின்ற கலைகளையுடைய நல்ல இளம்பிறையையுந்தரித்த சடைமுடியையுடைய கடவு ளும்—என் துகளும் களை எம்மானை குன்றை இறைவனை சென்று - என்னுடைய குற்றத்தையும் நிவர்த்திக்கும் எமது தலைவருமாகிய பழமலைநாதரை அணைந்து;—உங்களை ஒவ்வா எனும் அதிர்க்கும் - உம்மை (தமக்கு) நிகரற்றனவென்று சொல்லுகின்றன; அன்றியும், ஆரவாரிக்கின்றன. எ - று

[பாங்கி தலைவியினது தனப்பூரிப்பைக்கண்டு குன்றொடு வியந்துகூறல்.] களும் களை இடைக்குறைந்தன. களை லள ஒற்றுமை. ௬௦

இறவாத வாநந்த வெள்ளத் தழுத்தி யெனையருளாற்
றுறவாத வாநந்த வாள்வதென் றோமெய்த் துறவர்தொழு
மறவாத வாநந்த னஞ்சூழ் முதுகுன் றடைந்தவர்த
முறவாத வாநந்த கோபால னென்றற் குடையவனே.

இ - ள். மெய் துறவர் தொழும் அறவா - உண்மையா கிய துறவிகள் வணங்கும் தருமசொரூபியே!—தவா நந்தனம் சூழ் முதுகுன்று அடைந்தவர்தம் உறவா - அழிவில்லாத நந் தனவனங்கள் சூழப்பெற்ற திருமுதுகுன்றத்தையடைந்தவர் களுக்கு உறவாயிருப்பவரே!—நந்தகோபாலன் தவா என்ற ற்கு உடையவனே-நந்தகோபாலராகிய விஷ்ணுவானவர் கண

வரேயென்று துதித்தற்கு (அவரை மனைவியாக) உடையவரே!—என்னை துறவாது அருளால் இறவாத ஆநந்த வெள்ளத்து அழுத்தி - அடியேனை (அபக்குவியென்று) தள்ளாது கிருபையினால், அழிவில்லாத ஆனந்தவெள்ளத்தின்கண்ணே மூழ்குவித்து,—அவா நந்த ஆள்வது என்றோ - ஆசைகெடும்படி ஆளுநாள் எந்நாளோ? அறியேன். எ - று. ௬௧

உடைய மடங்க லுதைத்தபொற் பாத வொளிசெய்மழுப்
படைய மடங்கன் முகற்காய்ந்த வீர பழமலையாய்
கடைய மடங்கல் லொடுபக லுந்தொழக் கற்றிலமெம
விடைய மடங்கல் வருவதெஞ் ஞான்று விளம்புகவே.

இ - ள். மடங்கல் உடைய உதைத்த பொன் பாத - இயமனது (மார்பு) பிளக்க உதைத்தருளிய அழகிய திருவடிகளையுடையவரே!—ஒளி செய் மழு படைய - காந்தியைப் பரப்பும் மழுவாயுதத்தையுடையவரே!—மடங்கல் முகன்காய்ந்த வீர—விஷ்ணுவாகிய நரசிங்கத்தையழித்த வீரபத்திரரே!—பழமலையாய் - திருமுதுகுன்றத்தை யுடையவரே!—கடையம் மடங்கு அல்லொடு பகலும் தொழ கற்றிலம் - கடையேமாகியயாம் மாறிமாறி வருகின்ற இரவும்பகலும் (உம்மை) வணங்கக் கற்றேமில்லை;—எம் விடையம் அடங்கல் வருவது எஞ்ஞான்று விளம்புக - (இப்படிப்பட்ட) எம்முடைய விடயங்களைந்தும் அடங்குதலோடு(மனோலயம்)வருவது எந்தநாள்? கட்டளை யிடுவீராக. எ - று. ௬௨

விளங்க வலம்புரி மால்போற்று நன்முது வெற்பகஞ்சேர்ந்
துளங்க வலம்புரி யாய்மாய் பிறிதொ ருடம்படையாய்
துளங்க வலம்புரி மென்குழன் மாதர்க்குச் சூழ்ந்துநின்று
களங்க வலம்புரி யிவ்வெற்பை யேநிலை கைவருமே.

இ - ள். துளங்க வலம்புரி மென் குழல் மாதர்க்கு - ஒளிவிடும்படி வலம்புரிவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோ

லத்தையணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மடைந்தையர் பொருட்டு—சூழ்ந்துநின்று களங்க அலம் புரி உள் - கலிந்து நின்று குற்றம்பொருந்திய துன்பத்திற்கேதுவாகிய செயல்களைச் செய்கின்ற என் மனமே!—விளங்க வலம்புரி மால் போற்றும் நல் முதுவெற்பு அகம் சேர்ந்து - விளங்கும்படி வலம்புரிச்சங்கையேந்தும் திருமாலானவர் வழிபடுகின்ற நல்ல பழமலையினிடத்தே அடைந்து,— இவ் வெற்பையே அங்கம்வலம் புரியாய் - இம்மலையையே அங்கப் பிரதக்ஷிணம் செய்வாயாக; (செய்யில்,)—மாய் பிறிது ஒரு உடம்பு அடையாய் - அழியுந்தன்மையதாகிய வேறொருசரீரத்தை அடையமாட்டாய்;—நிலை கைவரும் - (அன்றியும்,) முத்தியாகிய நிலைபேறும் கைகூடும். எ - று.

இரண்டாமடியின் முதலிலிருக்கும உள் எனபது நானகாமடியிலுள்ள புரி என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. உள் அம்முச்சாரியை பெறுதுகின்றது. சுரு

வருந்தா தவரை வளைத்திட டவபவ வனபிணிக்கு
மருந்தா தவரைமருவும் பழமலை வாணவுனைப்
பொருந்தா தவரை யுயிர்செகுத் துண்ணம் புலிமழுஙகத
திருந்தா தவரை வரக்கூவு றுதலென் சேவல்களே.

இ - ள். வருந்தாத வரை வளைத்திட்டவ - யாதொரு வருத்தமுமடையாத மேருமலையை வில்லாகவளைத்தவரே!—பவம் வன் பிணிக்கு மருந்தா - பிறவியாகிய வலியநோயைத் தணித்தற்கு ஔடதமானவரே!—தவரை மருவும் பழமலை வாண - தவஞ் செய்வாரைப்பொருந்திய முதுகிரியின்கண் வாழ்பவரே!—உனை பொருந்தாதவரை உயிர் செகுத்து உண் அம்புலி மழுங்க-தேவரீரைக் கூடியணையாதபெண்களை உயிரைக்கொன்றருந்தும் சந்திரனொளிகெடும்படி,—சேவல்கள்

திருந்து ஆதவரை வர கூவுறுதது என - (விடியற்காலமாகி யும்) ஆண்கோழிகள் அழகுமிகுந்த சூரியனை வரும்படிஅழை யாதிருப்பதென்னையோ?. எ-று. [இரவுநீட்டிப்பத் தலைவி வருந்தி யியம்பல்.] ௯௪

சேவாலங் காட்டு பொழுதகஞ் சாயச் செலுத்திவரி
மாவாலங் காட்டு முதுகிரி வாணவவ் வானமுய்ய
வேவாலங் காட்டு மிடற்றாய்நின் சீர்த்தி விரித்துரையா
நாவாலங் காட்டு விலங்காயி னேனிந்த நானிலத்தே

இ - ள். சே ஆலம் காட்டு பொழுது அகம் சாய - (ஆய ர்) எருதுகளைத் தண்ணீர்குடிப்பிக்கும் வேளையிலே அவற்றி ன்மனம் சோர்வடையும்படி—அங்கு வரிமா வால் செலுத்தி ஆட்டும் முதுகிரிவாண - அவ்விடத்திலே புலியானது வாலை நீட்டியசைக்கின்ற பழமலையில் வாழ்பவரே!---அவ் வானம் உய்யவே ஆலம் காட்டும் மிடற்றாய் - அத்தேவர்கள் பிழைக் கும்பொருட்டே விடத்தையுண்டு (அடையாளமாகக்) காட் டும் கண்டத்தையுடையவரே!—இந்த நால் நிலத்தே நின் சீர் த்தி விரித்து உரையா நாவால் - இந்த நால்வகைப்பட்ட நிலங்களைவாய்ந்த உலகத்திலே தேவரீருடைய பெருங் கீர்த்தியை (யாவருமறிய) விரித்துரையாத நாவைப்படைத்தி ருத்தலால்,—அம் காட்டு விலங்கு ஆயினேன் - அழகிய காட்டிற்றிரியும் மிருகமென்று (பெரியோரிகழும்படி) ஆயி னேன். எ - று. வானம் ஆகுபெயர் ௯௫

நிலங்கடந் தானை மகிழ்வானைத் தன்னடி நின்றொடுங்கும்
புலங்கடந் தானை முதுகுன்ற வாணனைப் போற்றிலர்தந்
நலங்கடந் தானை முழுது மிழந்தந் நகரினிற்போ
யிலங்கடந் தானை துணிசீரை யாக்கொண் டிரப்பர்களே.

இ - ள். நிலம் கடந்தானை மகிழ்வானை - உலகையள ந்த முகுந்தனை மகிழ்ந்துகாத்தவரும்—தன் அடி நின்று ஒடு

ங்கும் புலங்கள் தந்தானை-(அடியேனுக்குத்) தம்முடைய திருவடிகளிலே நிலைபெற்றோங்கும் ஐம்புலவுணர்ச்சியை அளித்தவருமாகிய—முதுகுன்றவாணனை போற்றிலர் - பழமலைநாதரை வணங்காதவர்கள்,—தம் நலங்கள் தம் தானை முழுதும் இழந்து அந்நகரினில் போய் - தமது செல்வங்களையும் தமது சேனைகளையும் முற்றும்பறிகொடுத்து அத்தலத்தினிற் சென்று,—தந்தால் நை துணி சீரையா கொண்டு இலங்கள் இரப்பர்கள் - நூலினுற் றைக்கப்படும் கந்தைத்துணிகளை ஆடைகளாக உடுத்துக்கொண்டு வீடுகடோறும் (கூழ்முதலிய வுணவை) இரந்துதிரிவர்கள்.. எ - று. சுசு

இரப்பா ரிலாரை யிலரெனின் வைவ ரிரந்திடிற்றாங்
கரப்பா ரிலாரை முகநோக் குறுர்மழுக் கைக்குன்றையா
யுரப்பா ரிலாரை யுறவாகக் கொள்வர்தம் முள்ளனபோய்
நிரப்பா ரிலாரை யவிப்பார்தம் மக்களை நீத்திருந்தே.

இ - ள். மழு கை குன்றையாய் - மழுவையேந்திய கரத்தையுடைய பழமலைநாதரே!—இலாரை இரப்பார் இலர் எனின் வைவர் இரந்திடில் தாம் கரப்பார் இலாரை முகம் நோக்குறார் - இல்லறமுடையாரைச் சேர்ந்து யாசிப்பார். (யாங்களும்) இல்லாதவர்களே யென்று அவர் சொன்னால் இகழ்வர். (தங்களிடத்திலொருவர்வந்து) யாசிக்கில் தாம் மறைவார். வறியர்முகத்தைப்பாரார். இங்ஙனமாகியபாவிகள்,—தம் உள்ளன போய் - தமக்குள்ளனவாகிய செல்வங்களை யிழந்து,—நிரப்பு ஆரில் தம் மக்களை நீத்து இருந்து ஆரை அவிப்பார் - வறுமை மேலுமேலுமதிர்ந்தால் தங்களுடையமக்களையுமிழந்து, (தனித்திருந்து) ஆரைக்கீரையை அவித்துண்பார்கள்;—உரம் பாரில் ஆரை உறவு ஆக கொள்வர் - வலிய இவ்வுலகத்திலே (இவர்கள்) எலர்களை உறவாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று.

இல்லாரை என்பன இடைக்குறைந்தன. இலாரைமுகம என்பது விகுதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. சுஎ

இருப்பு வலியை யகன்றுபொன் வல்லியை யெண்ணுதலாம்
விருப்பு வலியை முலையா ரணங்கினர் விண்ணுறுதல்
பொருப்பு வலியை யிடத்தில்வைத் தாய்மலர்ப் பூங்கணைசேர்
கருப்பு வலியை யொழித்தாய் பழமலைக் கண்ணுதலே.

இ - ள். பொருப்பு வலியை இடத்தில் வைத்தாய் - மலைமகளை இடதுபாகத்தில் வைத்தருளினவரே!—மலர் பூ கணை சேர் கருப்பு வலியை ஒழித்தாய் - (மன்மதனுடைய) மலர்க்கணைநெருங்கிய கரும்புவில்லினது வன்மையைக் கெடுத்தவரே!—பழமலை கண்ணுதலே - முதுகிரியில்வீற்றிருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே!—விருப்பு வல் இயை முலையார் அணங்கினர் விண் உறுதல் - ஆசையை விளைக்கும் சூதாடுகருவியை நிகர்த்த தனங்களையுடைய இவ்வுலகமடந்தையரது (இன்பத்தைவெறுத்து) தெய்வமகளிரது (இன்பத்தை விரும்பி) விண்ணுலகத்தை யடைதல்,—இருப்பு வலியை அகன்று பொன்வல்லியை எண்ணுதல் ஆம்-இருப்புவிலங்கை வெறுத்துப் பொன்விலங்கை விரும்புதல்போலும். எ - று.

வல்லி என்பன இடைக்குறைந்தன. மலர்ப்பூ இருபெயரொட்டு. யாவருக்கும் வீடு பேற்றினன்றி இம்மைமறுமைகளிலே இன்பமில்லையென்பது கருத்து. சுஅ

கண்டந் தரிக்கும் விடத்தார் பழமலைக் கண்ணுதலார்
பண்டந் தரிக்கு மருங்களித் தார்தம் பழவடியா
ரெண்டந் தரிக்கு மரிதாகும் பாத ரிருங்கருமா
வெண்டந் தரிக்கு மதற்காய்ந் தவரெனு மெல்லியலே.

இ - ள். மெல் இயல் - மிருதுவான இயற்கையையுடைய தலைவியானவள்,—கண்டம் தரிக்கும் விடத்தார் - கழுத்

திலே தரித்த விஷத்தையுடையவர்,—பழமலை கண்ணுதலார - பழமலையில்வாழும நெற்றிக்கண்ணினர்,—பண்டு அந்தரிக்கு மருங்கு அளித்தார் - முற்காலத்திலே உமாதேவிக்கு இடப் பாகத்தைத்தந்தவர்,—தம் பழவடியார் எண் தந்து அரிக்கும் அரிது ஆகும் பாதர் - தமது பழமையான அடியவர்களுடைய கருத்தைமுடித்து விஷ்ணுமூர்த்திக்கும் அரிதற்கரிதாக விள ங்கும் திருவடிகளையுடையவர்,—இரு கருமா வெண் தந்தா - பெரிய பன்றியினது வெளுத்த கொம்பையணிந்தவர்,— இக்கு மதன் காய்ந்தவர் எனும் - கருப்புவில்லையுடைய மன் மதனை யெரித்தவர், என்று சிவநாமங்களையே சிந்தித்திருக் கின்றனள். எ - று [தோழி, தலைவிவருந்திய தன்மையுரை த்தல்.]

சுசு

மெல்ல வணங்கு நினைவா லெதிர்ந்திட வேனெடுங்க
ணல்ல வணங்கு வளையுடை யோடு நடந்திலைநீ
கொல்ல வணங்கு மதிசுமந் தேநின்ற கொள்கையென்னோ
வெல்ல வணங்கு மலையாய் முதுகிரி வேதியனே.

இ - ள். வெல்ல வணங்கும் மலையாய் - முப்புரத்தை வெல்லுதற்கு வில்லாகவளைந்திருக்கும் மேருமலையையுடைய வரே!—முதுகிரி வேதியனே - பழமலையில்வாழும் அந்த ணரே!—வேல் நெடும் கண் நல்ல அணங்கு - வேலைநிகர்த்த நெடியகண்களையுடைய நல்ல தெய்வப்பெண்போலும் என் மகள்,— வணங்கும் நினைவால் மெல்ல எதிர்ந்திட - (உம்மை) வணங்கும் சிந்தனையோடு மெல்ல முன்னேவர;—நீ வளை உடையோடு நடந்திலை - தேவரீர் (அவளுடைய) வளையல் களும் வஸ்திரமுமாகிய இவற்றோடுசென்றீரில்லை:—கொல்ல அணங்கும் மதி சுமந்தே நின்ற கொள்கை என்னோ - கொ ல்லும்படிவருத்துகின்ற இளஞ்சந்திரனையும் தாங்கிக்கொண் டே நிற்கின்ற தன்மையாதோ? அறியேன். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] ௭0

வேதிய வாவி தனக்காவி யாகிய வித்தகபெண
பாதிய வாவி மலர்த்தேன் பெருகும் பழமலைவாழ
சோதிய வாவி வருவிடைப் பாகநின் றொண்டருறு
நீதிய வாவி யவரையென் றோசென்று நேர்குவனே

இ - ள். வேதிய - அந்தணரே!—ஆவிதனக்கு ஆவி ஆகிய வித்தக - உயிர்க்குயிராகி விளங்குகின்ற ஞானசொரூபரே!—பெண் பாதிய - அம்பிகையை அர்த்தபாகத்தில் உள்ளவரே!—வாவி மலர் தேன் பெருகும் பழமலை வாழ் சோதிய - தடாகங்களிலே பூக்களிலுள்ளதேன் பெருகிநிற்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் வாழ்கின்ற சோதிசொரூபரே!—வாவி வரு விடை பாக - தாவிச செல்லும் இடபத்தை நடாத்துபவரே!— நின் தொண்டர் உறும் நீதி அவாவி அவரை என்று சென்று நேர்குவனோ - உம்முடைய அடியவர்கள் கைக்கொண்ட ஒழுக்கங்களையவாவி அவரை எக்காலமடைந்து உய்ந்து வாழ்வனோ? எ - று. ௭௧

நேரு மடியர் தமக்குற வாயவர் நேசமறச
சோரு மடியர் தமையணு காதவர் தும்பியினாற்
சாரு மடியர் மணிநிற வண்ணன் றரையிடந்து
தேரு மடியர் முதுகுன்ற வாணுதற் றீக்கண்ணரே.

இ - ள். தும்பியினால் சாரும் மடியர் - யானையினாற்கிடைத்த வஸ்திரததையுடையவரும்—நிறம் மணி வண்ணன் தரை இடந்துதேரும் அடியர் - காந்திபெற்ற நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடையதிருமாலானவர் பூமியைப்பிளந்து தேடாநின்ற திருவடிகளையுடையவரும்—முதுகுன்றம் வாள் நுதல் தீ கண்ணர் - திருமுதுகுன்றத்திலேவீற்றிருக்கும் காந்திபெற்ற நெற்றியிலே அக்கினிக்கண்ணையுடையவருமாகிய

சிவபெருமானை,—நேரும் அடியார் தமக்கு உறவு ஆயவர் - அன்போடடைந்த அடியவர்களுக்கு உறவாகியிருப்பவர்;—நேசம் அற சோரும் மடியர் தமை அணுகாதவர் - அன்புநீங்கச் சோர்ந்துதிரியும் சோம்பலையுடையவர்களைச் சேராதவர். எ-று.

கண்டூரவந்தனை நேர்ந்தாங் கருகக் களிற்றினைமுன்
கொண்டூரவந்தனை வானோர் செயுமுதுகுன்றனொடு
வண்டூரவந்தனை நேர்வாளைக் கோலம் மதனனெய்யும்
புண்டூரவந்தனை சேர்தியென் றோதுமின் போமின்களே

இ-ள். வண்டர் - வண்டுகளே!—முன் கண்டூரவந்தனை நேர்ந்து ஆங்கு அருக களிற்றினை கொண்டு ஈர - முற்காலத்திலே சிங்கத்தை யெதிர்ந்தாற்போல அழிவையடையும்படி யானையைக்கையிற்பிடித்து அதனதுதோலையுரிக்க—வானோர் வந்தனை செயும் முதுகுன்றனொடு - தேவர்கள் (உய்ந்தோம் உய்ந்தோமென்று) வணங்கும் பழமலைநாதரோடு;—அம்மதனன் எய்யும் கோல்புண் தீர வந்தனை - அந்த மன்மதனுவன் பிரயோகிக்கும் பாணங்களால்நேரிட்ட புண்கள் நீங்கும்படி (தேவரீர்) வந்து—அலம்தனை நேர்வாளை சேர்தி என்று ஓதுமின் - சுகத்தையிழந்துகிடக்கும் எங்களுடைய தலைவியைக் கூடுவீராகவென்று சொல்லுங்கள்;—போமின்கள் - விடைபெற்று விரையச்செல்லுங்கள். எ - று

[வண்டுவிடுதூது.] வந்தனை முற்றெச்சம். வண்டீர் முதுகுன்றனொடு ஓதுமின் போமின் என இயையும். ௭௩

போதுமின் மாலை வகைவகை யாகவும் பொற்றொடியீ
ரோதுமின் மாலைதரின்வம்மினில்லையென் றோட்டினரேன்
மாதுமின் மாலை வருமுனஞ் சாமென்று வண்கைமலர்
மோதுமின் மாலைமகிழ்குன்றைவாணர்தம்முன்னடைந்தே.

இ - ள். அம் பொன் தொடியீர் - அழகிய பொன்னு லாகியவளையலையணிந்த பாஙகிகளே!—வகை வகை ஆக மாலை போதுமின்-வகுப்புவகுப்பாக ஒழுங்குபடச் செல்லுவீ ராக;—மாலை மகிழ்குன்றைவாணர்தம் முன் அடைந்து ஓது மின் - விஷ்ணுவை மகிழ்ந்தடிமைகொண்ட பழமலைநாதருக் கெதிரே சென்று (யான் விரகத்தாற்படும்பாட்டைச்) சொல் லுவீராக;—மாலை தரின் வம்மின் - அவர் கொன்றைமாலை யைத்தந்தால் வாங்கிவருவீராக;—இல்லை என்று ஒட்டினரேல் - கொடுப்பதில்லையென்று (உகங்களைத்) துரத்துவாரா யின்,—மின் மாது மாலை வரும் முனம் சாம் என்று வண் மலர்கை மோதுமின் - மின்னற்கொடிபோலும் தலைவியான வள் மாலைக்காலம் வருதற்குமுன்னமே சாவாளென்றுசொ ல்லி வளப்பம்பொருந்திய மலர்போலுங்கைகளால் (முகத்தி லே) அறைந்துகொள்ளுவீராக. எ - று.

கைமோதல் கைகளை ஒன்றோடொன்று தாக்கலெனினும் அமையும். [தலைவி மாலைவிருப்புரைத்து விடுத்தல்.] ௭௪

முன்னஞ் சிலம்பு சிலையாக் கியநன் முதுகிரியாய்
பொன்னஞ் சிலம்பு சிலம்புத லோடையிற் பூஞ்சிறக
ரன்னஞ் சிலம்பு நடையிள மானை யனங்கனெய்து
தன்னஞ் சிலம்பு குவளையல் லாது தணர்ந்தனனே

இ - ள். முன்னம் சிலம்பு சிலை ஆக்கிய நல் முதுகிரி யாய் - முற்காலத்திலே மேருமலையை வில்லாகவளைத்த நல்ல பழமலைநாதரே!—பொன்னம் சிலம்பு ஓடையில் பூம் சிறகர் அன்னம் சிலம்புதல் சிலம்பும் நடை இள மானை - பொற் சிலம்புகள் மடுக்களிலுள்ள பொலிவுபெற்ற இறகுகள்வாய் ந்த அன்னங்களொலித்தலைப்போல ஒலிக்கும்படி நடக்கின்ற இளமைதங்கிய மான்போலும் எனதுபெண்மேல்,—அனங் கன் தன் அம்பு அஞ்சில் குவளை அல்லாது எய்து தணர்ந்த

னன - மனமதனுனவன தன்னுடைய பாணம ஐந்தனுள் நீலோற்பலமொழிந்த ஏனை நான்குபாணங்களையும் எய்து இழந்து வறியனுயினன். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] எனவே, நீலோறபல மென்னும் பாண த்தையேவிக் கொல்லுதலொன்றுதவிர ஏனைத் துக்கங்களெ ல்லாம் விளைத்தனனென்பது கருத்து. பஞ்சபாணங்களின் செயல்களை, "நினைக்கு மாவிந்த நீள்பசலை மாம்பூ - வனைத் துணவு நீக்கு மசோகு - வனத்திலுறு, முல்லை கிடைகாட்டு மாதே முழுநீலங் - கொல்லுமத னம்பின் குணம்." என்னும் வெண்பாவானறிக. மானை வேற்றுமைமயக்கம். ௭௫

தணந்த வளக்கரி மேனியளாங்கொல்வெண்சங்கினங்கண்
மணந்த வளக்கரி னின்றழு மோவல வாவுயிர்க
ளுணந்த வளக்கரி தாமுது குன்ற ரேனுங்கமர
கணந்த வளக்கரி யானேத் திறையன்றிக் காப்பிலையே.

இ - ள். வலவா - தேர்ப்பாகனே!—தணந்தவள் அக் கரி மேனியள் ஆம் கொல் - என்னைப்பிரிந்த தலைவியான வள், (காமத்தாற்கருகி) அந்த கரிபோலும் மேனியையுடைய ளாவளோ?—வெண் சங்கு இனங்கள் மணந்த அளக்கரின் நின்று அழுமோ - வெண்மையாகிய சங்குக்கூட்டங்கள் கல ந்த சமுத்திரம்போலக் (கண்ணீரைச்சொரிந்து) நின்று அழு வளோ?—உயிர்கள் உள் நந்த அளக்க அரிது ஆம்முதுகுன்று அரன் - ஆன்மாக்களுடைய மனங்களால் மிகவும் அளவிடு தற்கு அரியதாகிய பழமலைநாதரும்—ஓங்கு அமரகணம் தவ ளம் கரியான் ஏத்து இறை அன்றி காப்பு இலை - உயர்ந்த தேவகணங்களும் (அவர்க்குத்தலைவனுகிய) வெள்ளையானை யையுடைய இந்திரனும் புகழும் தலைவருமாகிய சிவபெருமா னையன்றி வேறே காப்பவரொருவருமில்லை. எ - று.

[பாசுறைமுற்றி மீண்டதலையங்கள் பாகனோடு பரிந்தியம் பியது.] அளக்க என்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. எசு

காப்புக் கரியுந் திருமக ணாயகன் காப்பவற்றின்
பூப்புக் கரியுந் தலையுடை யானும் பொருந்தவைத்தான்
மாப்புக் கரியுங் குயிலும் பயில்பொழில் வண்டில்லையான்
மூப்புக் கரியும் புலியுங்கொன் றீர்ந்த முதுகுன்றனே

இ - ள். மா புக்கு அரியும் குயிலும் பயில் பொழில் வண் தில்லையான் - மாமரங்களிலே குடிபுகுந்து கிளிகளும் குயில்களும்சத்திக்கின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்திய சிதம்பரத்தையுடையவரும்—மூப்பு கரியும் புலியும் கொன்று ஈர்ந்த முதுகுன்றனே - முதிர்ந்த யானையையும் புலியையும் வதைத்துத் தோலையுரித்துத்தரித்த பழமலைநாதருமாகிய சிவ பெருமானே!—காப்புக்கு அரியும் திருமகள் நாயகன் காப் பவற்றின் பூப்புக்கு அரியும் தலை உடையானும் பொருந்த வைத்தான் - காத்தற்றொழிலுக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியையும், இலக்குமி கணவராகிய அவ்விஷ்ணுவால் காக்கப்படும் சரா சரங்களினுடைய படைத்தற் றொழிலுக்கு (வைரவக்கடவு ளால்) கிள்ளப்பட்ட நடுத்தலைக்குறையையுடைய பிரமதே வரையும், (கர்த்தர்களாகப்) பொருந்தும்படி வைத்தருளி னார். எ - று. எஎ

முதுமறை யந்த முறுபொரு ளேநின் முழுப்பணிக்கு
விதுமறை யந்த முடியாய் புராணம் விளங்கிரண்டொன்
பதுமறை யந்த முதுகுன்ற வாணநின் பாதம்வணங்
குதுமறை யந்தக னைமார்பி லெம்மைக் குறுகிடினே.

இ - ள், முது மறை அந்தம் உறு பொருளே - பழமை யாகிய வேதமுடிவிலே பொருந்திய உண்மைப்பொருளே!—

நல் முழு பணிக்கு வித மறை அந்தம் முடியாய் - நல்ல முழுப்பாம்பாகியவாசுகிக்குப்பயந்து இளம்பிறைமறைகின்ற அழகிய திருமுடியையுடையவரே!—விளங்கு இரண்டு ஒன்பது புராணமும் அறை அந்த முதுகுன்றவாண - பிரகாசிக்கின்ற பதினெண்புராணங்களும் துதிக்கின்ற அந்தப் பழமலையில் வாழ்பவரே!—நின் பாதம் வணங்குதும் - தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுவோம்;—எம்மை குறுகிடின் அந்தகனை மார்பில் அறை - எம்மைப் பிடிக்கவந்தால் இயமனை மார்பின் கண்ணே மோதுவீராக. எ - று. எஅ

குறுகு முனிவனை யன்றாண்ட விம்முது குன்றனுக்கு
மறுகு முனிவனை செய்தாலுப் வாரெவர் வந்தருளொன்
றறுகு முனிவனை போதுமி டார்நம னார்முனிவு
முறுகு முனிவனை யெய்தா ரறிவறு மூடரினே.

இ - ள். குறுகும் முனிவனை அன்று ஆண்ட இம்முதுகுன்றனுக்கு - குறுகிய அகத்தியமகாமுனிவரை முற்காலத்திலே அடிமைகொண்டருளிய இந்தப் பழமலைநாதருக்கு— வந்து அருள் என்று உனி அறுகும் வனை போதும் இடார்-தேவரீரெழுந்தருளிவந்து அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று தியானித்து அறுகையும் தொடுத்தபூக்களையும் சாத்தாதவர்களும்— நமனார் முனிவு முறுகு முன் இவனை எய்தார் அறிவு அறும் மூடரின் - இயமனார் வருத்துதற்குக் கோபமுதிருதற்கு முன்னரே இப்பழமலைநாதரை அடைக்கலமாக அடையாதவருமாகிய அறிவில்லாத மூடர்களைப்போல—மறுகும் முனிவு அனை செய்தால் உய்வார் எவர் - (பெண்கள்) மயங்குதற் கேதுவாகிய கோபத்தை மாதாவே செய்வாளாயில் உலகத்திலே உய்வார்யாவர்? எ - று.

[நற்றாய்முனிவுகண்டு தலைவிவருந்தல்.] உனி இடைக்குறை. முதுகுன்றனுக்கு இடார் என இயையும். எகூ

மூடா நமாதி மிரையடைந் தாயலென் முனணுகனை
மீடா நமாதி பெருமா னுதைக்கினு மெய்ப்புகழைப்
பாடா நமாதி யெழுத்தைந்து மோதிப் பழமலைவாழ்
வீடா நமாதி யடியா ரடியருண் மேவினமே.

இ - ள். மூடா நமா - மூடனாகிய இயமனே!—பழமலை வாழ் வீடு ஆம் நம் ஆதி - (யாம்,) முதுகுன்றத்தைத் தாம்வீற் றிருக்கும் வீடாகக்கொண்டிருக்கும் நமது ஆதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய—மெய் புகழை பாடா - உண்மையாகிய கீர்த்திகளைப்பாடி,—நம ஆதி ஐந்து எழுத்தும் ஓதி - நகாரமுதலாகிய பஞ்சாக்கரங்களையும் உச்சரித்து,—அடியார் அடியருள் மேவினம்-(அக்கடவுளுடைய) அடியவர்களுடைய அடியவர்கூட்டத்துள்ளே தங்கியிருக்கின்றோம்; ஆகையால்,—திமிரை அடைந்து ஆயல் - அகங்காரங்கொண்டு (என்னுடையகுணங்களை) ஆராய்ந்துபாராதே;—என்முன் அணுகல் - எனக்குமுன்னும் வாராதே;—மீள் - மீண்டுவிடு; (மீளாதெதிர்ப்பையேல்,)—இனும் பெருமான் உதைக்கு தானம் ஆதி - இன்னுமொருமுறை சிவபெருமானுதைக்கு இடமாவாய். எ - று. இன்னும் என்பது குறைந்து நின்றது. ௬௦

மேவத் தகரை யிவர்மக வீன்றதொல் வெற்பரச
சேவத் தகரை யொடுபூசித் துன்னைவிண் செல்வமுறும்
பூவத் தகரை நகுவே யெமக்குநின் பொங்கருளா
லோவத் தகரை வகைப்பாச முந்தம் முரங்குலைந்தே.

இ - ள். தகரை மேவ இவர் மகவு ஈன்ற தொல்வெற்பு அரச - (நாரதர்புரிந்த யாகத்திற்றோன்றி உலகத்தையழிக்கத்தொடங்கிய) ஆட்டுக்கடாவை (வாகனமாக) விரும்பியேறிய முருகக்கடவுளைப்பெற்ற பழமலைநாதரே!—சே அத்த - இடபவாகனத்தையுடையபிதாவே,—எமக்கு நின் பொங்கு அருளால் ஐவகை பாசமும் தம் உரம் குலைந்து ஓவ தகர் -

எங்களுக்குத் தேவரீருடைய மிக்கதிருவருளால், ஐவகைப்பட்ட பாசங்களும் தம்முடைய வன்மைகுறைந்து நீங்கும்படி சேதிப்பீராக; சேதிக்கில்,—உன்னை கரைவொடு பூசித்து விண் செல்வம் உறும் பூவத்தகரை நகுவேம் - உம்மைஉருக்கத்தோடு வழிபட்டு விண்ணுலகபதவியை விரும்பியடையும் உலக வியாபாரிகளைப் பழித்துச்சிரிப்பேம். எ - று.

மேவ வினையெச்சத்திரிபு. ஐவகைப்பாசம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. அக

குலையா நிலமும் விசும்புந் தொழுமுது குன்றமதிக்
கலையா நிலமும் மடியழல் காயவக் காய்கனலின்
மலையா நிலமு முடன்கூட வேமெனை வாங்குகழைச்
சிலையா னிலமு மெமதில்ல மாய்நின்று சீறுவனே.

இ - ள். குலையா நிலமும் விசும்பும் தொழும் முதுகுன்ற - குன்றுதலில்லாத மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங்கும் பழமலைநாதரே!—மதி கலை ஆம் நில அழல் மும்மடி காய - சந்திரகலைகளிலுண்டாகின்ற சந்திரிகையானது அக்கினியினும் மூன்றுபங்கு அதிகமாகச்சுட—அக்காய் கனலின் மலயாநிலமும் உடன் கூட வேம் எனை-அந்தச் சுடுகின்ற அக்கினியோடு தென்றற்காற்றும் துணையாகச் சேர (அதனால் உடலம்) வேகின்ற என்னை,—வாங்கு கழை சிலையான் இலமும் எமது இல்லமாய் நின்று சீறுவன் - வளைத்த கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனானவன் (தனக்கு) வீடும் எம்முடைய வீடாகக் குடியேறிநின்று (பாணங்களைப்பொழிந்து)கோபிக்கின்றான்: யான் யாதுசெய்வேன். எ-று. [தலைவிவருந்தல்.] நிலா என்பது குறுகிநின்றது. அஉ

நீறிணை யாக மதியுனும் பாம்பணி செல்வமறை
மாறிணை யாக மலிமுது குன்ற மருவுதற்குச்

சேறிரை யாகயி லாச விலாசசு தேவவென்மின்
றேறிரை யாக நிலையென்று வாழன்மின் றொண்டர்களே.

(இ - ள்.) தொண்டர்களே - அடியார்களே!—சீறு இரை ஆக மதி உணும் பாம்பு அணி - சிற்றுணவாகச் சந்திரனைக் கவர்ந்துதின்னும் நாகங்களையணிந்த சிவபெருமானுடைய—, செல்வம் மறை மால் திரை ஆக மலி முதுகுன்றம் மருவுதற்கு சேறிர் - சிறப்பாகிய வேதங்கள் பெரிய அலைகடல் போல முழங்கும் பழமலையையடைதற்குச் செல்வீராக;—ஐயா கயிலாச விலாச சுதேவ என்மின் - தலைவரே! கைலாசமலையையுடையவரே! எங்கும் திருவோலக்கங்கொண்டருள்பவரே! நல்லகடவுளே! என்று தோத்திரஞ்செய்வீராக;—தோல் திரை ஆகம் நிலை என்று வாழன்மின் - தோலானது திரைந்தழியும் இச்சரீரத்தை நிலையென்றுவாழ நினையாதொழிவீராக. எ - று.

பாம்பணி வினைக்குறிப்புப்பெயர். பாம்பணி முதுகுன்றம் என இயையும். திரை ஆகுபெயர். அ௩

தொண்டரைக்கூடல்விழையார்பொழின்மலர்த்தாளுதிர்த்தல்
விண்டரைக் கூட லறவுறல் போலுந்தொல் வெற்புறுமைக்
கண்டரைக் கூட லுடையாரைப் போற்றிலர் கற்றறியா
மிண்டரைக் கூடல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவரே.

(இ - ள்.) தொண்டரை கூடல் விழையார் - அடியவரைக்கூடிவாழ்தலை விரும்பாதவர்களும்—பொழில் மலர் தாள் உதிர்த்தல் விண் தரைக்கு ஊடல் அற உறல் போலும் தொல் வெற்பு உறும் மை கண்டரை - சோலைகள் மலர்களிலுள்ள மகரந்தங்களைச் சிந்துவது, தேவலோகமானது இப்பூவுலகத்திற் கூடாகிய பிணக்கை நிவர்த்திக்க வருதலை நிகர்க்கின்ற பழமலையில்வீற்றிருக்கும் நீலகண்டத்தையுடையவரும்

கூடல் உடையாரை போற்றிலர் - நானமாடக்கூட்லை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்காதவர்களும்—கற்றறிஅறியா மிண்டர் - (அக்கடவுளுடைய கீர்த்திகளை) ஆய்ந்தறியாத அகங்காரிகளுமாகிய கீழ்மக்கள்;—ஐ கூடு அல் வழியே நடத்துபு வீழ்த்துவர் - சிலேத்துமக்கூடாகிய இவ்வுடம்பைத் தீயவழியிலேசெலுத்திப் பிறவிப்படுகுழியிலே தள்ளுவர். எ-று.

விழையார் போற்றிலர் கற்றறியாமிண்டர் வீழ்த்துவர் என இயையும். பூந்துகள் பொன்மயமாயிருத்தலின் விண்ணுலகிற் குவமையாக்கினர். ௮௪

வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனங்
காழி வலஞ்சுழி யன்மேவு குன்றைக் கடவுள்விடி
னூழி வலஞ்சுழி வெள்வளை யானணை யன்னகல்விப்
பாழி வலஞ்சுழி யுந்தியுள் வாங்குவர் பாவையரே.

இ - ள். வீழி வலஞ்சுழி தில்லை சிராப்பள்ளி வேதவனம் காழி வலம் சுழியல் மேவு குன்றை கடவுள் விடின் - திருவீழிமிழலை திருவலஞ்சுழி சிதம்பரம் திரிசிரபுரம் வேதாரணியம் சீர்காழி திருவல்லம் திருச்சுழியல் என்னும் இத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் பழமலைநாதர்விட்டுப்பிரிந்தால்;—பாவையர் சுழி உந்தி - பிரிந்தமங்கையர், கூடற்சுழிகளை எழுதியெழுதி,—ஆழி வலம் சுழி வெள் வளையான் அணை அன்ன கல்வி பாழி வலம் உள் வாங்குவர் - சக்கரத்தையும் வலம்புரியாகிய வெள்ளிய சங்கையுமுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியினது சயனமாகிய ஆதிசேஷனைநிகர்த்த கல்வியினது பெரிய வன்மையையும் உள்ளே யிழந்து வருந்துவர். எ - று.

[தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவிமுதலோர் கூடற்சுழியிழைத்து வருந்தல்.] கல்வியிற்சிறந்த மகளிர்க்கும் கணவனைப்பிரிந்திருத்தல் கூடாதாகலின், குன்றைக்கடவுள்விடின் கல்வி

ப்பாழிவலம் உள்வாங்குவரென்றார். வலலம் என்னுந்தலம் வலமெனநின்றது. வலமும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அ௫

பாவல ருக்கு மலிபொரு ளீந்துகொள் பாட்டினர்க்கு
மேவல ருக்கு மழுவார்க்கு நன்முது வெற்பினுக்குக்
காவல ருக்கு மயலாகி நின்று கலங்குகின்றா
யாவல ருக்கு விளைநில மாயினை யாயிழையே.

இ - ள். ஆய் இழையே - ஆய்ந்த ஆபரணத்தைத் தரித்த என்மகளே!—பாவலருக்கு மலி பொருள் ஈந்து கொள் பாட்டினர்க்கு - சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்கு மிகுந்ததிரவியங்களைக் கொடுத்து ஏற்றுக்கொண்ட திருப்பாட்டையுடையவரும்—மேவலர் உக்கும் மழுவார்க்கு - சத்துருக்கள் அழிந்தொடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய மழுப்படையையுடையவரும்—நல்முது வெற்பினுக்கு காவலருக்கு - நல்ல பழமலைக்குத் தலைவருமாகிய சிவபெருமானுக்கு—மயலாகி நின்று கலங்குகின்றாய் - மயக்கங்கொண்டுநின்று கவலைப்படுகின்றாய்:—ஆ அலருக்கு விளைநிலம்ஆயினை - ஆச்சரியம்: பழிச்சொல்லுகளுக்கு நீ ஒரு விளைநிலமுமாயினாய். எ - று.

[நற்றாயிரங்கல்.] பாவலர் என்பதற்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய ஏனைப்பாவலர்களைக் கொள்ளினும் அமையும். அ௬

ஆயக் கலையக லுஞ்சீர் முதுகுன் றரசமுனஞ்
சாயக் கலைய னிமிர்த்தசெம் மேனிய தப்பலில்லா
னேயக் கலைய புழுக்கூ டெனுமுட னேயமெல்லா
மாயக் கலைய மலமாயை கன்மங்கள் வந்தருளே.

இ - ள். ஆய கலை அகலும் சீர் முதுகுன்று அரச - ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் கலைஞானங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவிள

நகும புகழினையுடைய பழமலைநாதரே!—முனம் சாய கலையன் நிமிர்த்த செம்மேனிய - முன்னொருகாலத்தில் (திருப்பனந்தாளில் தாடகையின் பொருட்டுத்) தாழ்ந்த குங்குலியக் கலயநாயனாரால் நிமிர்க்கப்பட்ட செவ்விய திருமேனியையுடையவரே!—தப்பல் இல்லாசன் நேயம் கல் ஐய - தவறுதெறிந்த சாக்கியநாயனாரது அன்பாகிய கற்களையுடைய தலைவரே!—புழு கூடு எனும் உடல் நேயம் எல்லாம் மாய - புழுக்கள்மலிந்த கூடென்று சொல்லப்படும் இந்தத் தேகாபிமானமெல்லாம் கெடவும்,—மலம் மாயை கன்மங்கள் கலைய வந்து அருள் - ஆணவம் மாயை கன்மமென்னும் மும்மலங்களும் கலைந்து நீங்கவும், (தேவரீரெழுந்தருளி) வந்து (அடியேனுக்கு) அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. அஎ

வந்திக்க நாவி னினையே வழுத்த மலர்விழியான்
முந்திக் கனுவி தொலைத்தோய் நினது முதுவெற்பையே
சிந்திக்க நாவி மதநாறு மாதரைச் சேருமின்ப
நந்திக் கனுவி னொழிவாமென் றுன்னுற நல்குதியே.

இ - ள். மலர் விழியால் முந்து இக்கன் ஆவி தொலைத்தோய் - (மேனோக்கிய) செந்தாமரைமலர் போலும் அக்கினிக்கண்ணினால் முற்காலத்திலே கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுயிரை நீக்கினவரே!—நினையே வந்திக்க - தேவரீரையே வணங்கவும்,—நாவில் வழுத்த - (தேவரீரையே) நாவினாற்றுதிக்கவும்,—நினது முதுவெற்பையே சிந்திக்க-தேவரீருடைய பழமலையையே தியானிக்கவும்,—நாவி மதம் நாறும் மாதரை சேரும் இன்பம் நந்தி கனுவின் ஒழிவாம் என்று உன்னுற நல்கு,தி-கஸ்தூரிமணங்கமழும் பெண்களைக்கூடி யணைதலாலுண்டாகும் சிற்றின்பமானது கெட்டுக் கனவைப்போலப்பொய்யாக அழிந்துபோமென்று நினைக்கவும், எனக்கருளுவீராக. எ - று. நினையே வெற்பையே என்னும் ஏகாரங்கள் பிரிநிலை.

நல்குர வேநல் லுரைதான் முதுகுன்றா நாட்டினக்குச
சொல்குர வேநல் குரவுறு வேல தொடைகள்பல
மல்குர மேனலி தண்விட்ட கம்புக்க மானையிந்த
வொல்குர வேனல் லிடைக்கொடு போகலென் றோதிலையே.

இ - ள். குரவே - குராமரமே!—நல் குரவு உறு வேல - நல்ல குராமாலையையணிந்த வேற்படையையுடைய தலைவனே!—ஏனல் பல தொடைகள் மல்கு உரம் இதண் விட்டு அகம் புக்க மானை - தினைப்புனத்தின்கணுள்ள பலகட்டுக்கள் பொருந்திய வலிய பரணைவிட்டு வீட்டையடைந்த மான்போலும் பெண்ணை,— அல்லிடை கொடு போகல் - இராக்காலத்திலே (தனித்துக்) கொண்டு செல்லாதே;—இந்த ஒல்குரவு என் - இந்த இழிதொழில் (உனக்கு) யாதுக்கு?—என்று ஓதிலை-என்று சொன்னாயில்லை,—முதுகுன்றர் நாட்டு நல்லுரைதான் உனக்கு நல்குரவே சொல் - பழமலைநாதரது நாட்டின்கண்ணே நல்லவசனமும் உனக்குத்தரித்திரமா? சொல்லுவாயாக. எ - று

[நற்றாய் குரவோடு புலம்பல்.] உரைதானும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ௮௬

ஓதித திருக்கு மொழிவதல் லாமலுன் னுண்மைநிலை
சாதித் திருக்கு மியல்புதந் தாயிலை தன்மையெல்லாம்
போதித திருக்கு மொழிகுன்றை வாண பொருப்புதவுஞ்
சோதித் திருக்கு மரிபாக சுந்தரன் றூதுவனே.

இ - ள். தன்மை எல்லாம் போதித்து இருக்கும் ஒழி குன்றை வாண - அருட்டிறங்களையெல்லாம் (ஆன்மாக்களுக்கு) உணர்த்தி (முற்றும் ஓதும் ஆற்றலின்மையால்) வேதங்களும் ஒடுங்கிநிற்கும்பழமலைநாதரே!—பொருப்பு உதவும் சோதி திரு குமரி பாக - இமய மீன்ற பிரகாசம்பெற்ற அழ

கிய உமாதேவியினது ஓர்பாகத்தை யுடையவரே!—சுந்தரன் தூதுவனே - சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்குத் தூதாகச்சென்ற வரே!—ஓதி திருக்கு மொழிவது அல்லாமல் - சில நூல்களை க்கற்று விபரீதப்பொருள்களைச் சொல்லுவதையேயன்றி,— உன் உண்மை நிலை சாதித்து இருக்கும் இயல்பு தந்தாய் இலை - உமது உண்மையாகிய முத்திநிலையில் வழுவாதுபழகிச் (சமாதியோடுகூடி) இருக்கும் சுபாவத்தை (அடியேனுக்குத்) தந்தருளினீரில்லை. எ - று.

தூதுகண் டாலு மதியணி வேணியர் துன்னிவந்தென்
காதுகண் டாலு முடன்மூக்கின் பெய்தநல் காரெனவெம்
மாதுகண் டாலு முவக்கப் படுமொழி வந்தனள்கார்ப்
போதுகண் டாலு மயில்வாழ் பொழிற்பழம் பூதரனே.

இ - ள். கார் போது கண்டு ஆலும மயில் வாழ் பொழில் பழம்பூதரனே - கார்காலத்தைக்கண்டு ஒலித்து ஆடாநின்ற மயில்கள் வாழ்கின்ற சோலைகள்சூழ்ந்த முதுகிரிநாதரே!—கண்டாலும் உவக்கப்படும் மொழி எம் மாது - கற்கண்டினும் விரும்பப்படுகின்ற மதுரமொழியையுடைய எமது தலைவியானவள்,—மதி அணி வேணியர் தூது கண்டாலும் - சந்திரனைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் (நானனுப்பிய) தூதுவரைக்கண்டாராயினும்—துன்னி வந்து என் காது கண் தாலும் உடல் மூக்கு இன்பு எய்த நல்கார் என - (என்னிடத்தே) நெருங்கிவந்து காதும் கண்ணும் நாவும் உடலும் மூக்குமாகிய ஐம்பொறிகளும் (கேட்டு கண்டு உண்டு உற்று உயிர்த்து அறிதலாகிய) ஐவகையின்பங்களையும் அனுபவிக்கும்படி அருளாரென்று வெறுத்து,—வந்தனள் - (இரவுக்குறியிடையீடுபட்டு விடியற்காலையில்) வீடுவந்துசேர்ந்தனள். எ - று.

[இராவுக்குறி பிழைத்தமை இறைவற் கிதனையுரைத்தல்.]
தாலும் என்னும் உம்மை வினையிடத்துங் கூட்டப்பட்டன. கூக

பூதர நன்று சிலைக்கென்று கொள்ளும் புராந்தகனார்
சீதர னன்று பொழிலெனுங் குன்றைத் திருநகரார்
காதர னன்றும் விழிபெறு மாறுடைக் கண்ணுதலார்
மாதர னன்று வருமதிக் கோய்தலை மாற்றிலரே

இ - ள். சிலைக்கு பூதரம நனறு எனறு கொளளுமபுரா ந்தகனார் - வில்லாதற்கு மேருமலையே நல்லதென்று வளைத்துக் கையிற்கொண்ட திரிபுராந்தகரும்—சீதரன் அன்று எனும் பொழில் திருகுன்றை நகரார் - மாயவனென்று மயங்கிப் பின்னர் அன்றெனத்தெளியும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றமென்னும் தலத்தையுடையவரும்—காதரன் அன்றும் விழி பெறுமாறு உடை கண்ணுதலார்-தீவினைத்தொடர் பையுடைய யான் (கேவலத்திற்கிடந்த) அக்காலத்தும் அருள் நோக்கம் பெறும்படி என்னையடிமையாகவுடைய நெற்றிக் கண்ணருமாகிய சிவபெருமான்,—அனன்று வரும் மதிக்கு மாதர் ஓய்தலை மாற்றிலர் - தழலைப் பரப்பிவருகின்ற சந்திரனுக்கு (தன்னைவிரும்பிய) மகளிர் வருந்திநிற்றலை நீக்கினாரில்லை; எ - று. [நற்றாயிரங்கல்.] கூஉ

மாற்குச் சிவந்த மலர்த்தாண் முதுகிரி வாணனமறை
நூற்குச் சிவந்த விராப்பொரு ளென்பவர் நோக்குளன்வே
கோற்குச் சிவந்த விறலாள னின்னுங் குறுகிலனிம் [ள்
மேற்குச் சிவந்த தறியே னிவட்கு விளைவதுவே.

இ-ள். மாற்கு உச்சி வந்த மலர் தாள் முதுகிரி வாணன்- விஷ்ணுமூர்த்திக்கு உச்சியிற்றரிக்கக்கிடைத்த தாமரைமலர் போலும் திருவடிகளையுடைய பழமலைநாதரும்—மறை நூற்கு

சிவம் தவிராப்பொருள் என்பவர் நோக்கு உளன் - வேத நாலுக்குச் சிவபெருமானொருவரே நீங்காப்பரம்பொருளென்று நிச்சயித்துரைக்கும் அன்பர்களுடைய காட்சிக்கெளியவரும்—வேள் கோற்கு சிவந்த விறல் ஆளன் - மன்மதனுடைய மலரம்புகள்பொருட்டுக் கோபித்த வெற்றியையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—இன்னும் குறுகிலன் - இதுகாறும் வந்தாரில்லை;—இம்மேற்கு சிவந்தது - இம்மேலைத்திசையோ? செவ்வானமாயிற்று:—இவட்கு விளைவது அறியேன் - இனி இப்பெண்ணுக்கு உண்டாகுந் துன்பங்களை யானறியேன். எ - று. [மாலையம்பொழுதுகண்டு நற்றாயிரங்கல்.]

விளைய வளையு மணிநெல் வயன்முது வெற்பிறைவ
னளைய வளையு முறவுடை யானவ் வனங்கசிலை
வளைய வளையு முடையுந் துறந்து வருந்துறுமிவ்
விளைய வளையு மொருபுடை சார விருத்திலனே.

இ - ள். மணி விளைய வளையும் நெல் வயல் முதுவெற்பு இறைவன் - மணிகொண்டு விளைதலால் சாய்கின்ற நெற்பயிர்களையுடைய வயல்கள்சூழ்ந்த பழமலைநாதரும்—அளைய அளையும் உறவு உடையான் - அன்போடும் அடிமைபுக (அவரிடத்தே) தாமுமகலக்கும் நட்பையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—அவ்வனங்கன் சிலை வளைய - அந்த மன்மதனுடைய கருப்புவில்வளைந்தவுடனே—வளையும் உடையும் துறந்து வருந்துறும் இவ்விளையவளையும் ஒரு புடை சார இருத்திலன் - வளையல்களையும் வஸ்திரத்தையுமிழந்து துக்கித்துக் கிடக்கின்ற இந்தச் சிறுபெண்ணையும் ஒருபக்கத்திலே தங்கும்படி வைத்தாரில்லை. எ - று. [நற்றாயிரங்கல்.] கசு

இருத்த விருப்ப திடத்திலல் லாம விருப்பலென
திருத்த விருப்ப முதுகுன்ற வாணனை நீவலியுஞ்

செருத்த விருப்ப வுததியை யாருணச் சிந்தைசெய்வர்
திருத்த விருப்ப வலையாவர் மெல்லுவர் தேமொழியே.

இ - ள். தே மொழியே - தேன்போலும் மொழியை யுடைய எனது மகளே!—இருந்த இருப்பது இடத்தில் அல்லாமல் இருப்பல் என - (தேவரீர்) இருத்திவைக்க நானிருந்துவாழ்வது இடப்பாகத்திலல்லாமல் (மற்றொருதானங்களில்) இருந்து வாழமாட்டேனென்று—திருத்தம் விருப்பம் முதுகுன்றவாணனை நீ வலியும் செரு தவிர் - நடனத்தின்கண்ணே ஆசையையுடைய பழமலைநாதனை நீவலிந்துவாதாடும் சண்டையைவிட்டுவிடு;—உப்ப உததியை உண யார் சிந்தை செய்வர் - உப்பையுடைய சமுத்திரநீரைக் குடிப்போமென்று யாவர்நினைப்பார்;—இருப்பு திருத்த அவலை யாவர் மெல்லுவர் - இரும்பினாலே திருத்தமாகச்செய்யப்பட்ட அவலை யாவர்மென்று தின்பார். எ - று.

[நற்றயிரங்கல்.] முடியாதென்பது கருத்து. கூரு

தேவியு மானும் விளையா டிடமுடைச் செங்கணுத
லாவியு மானும் வருஞ்சீர் முதுகுன் றணிவிழவைக்
காவியு மானும் விழியாய்கண் டெய்தெனக் கண்மறுகி
னேவியு மானும் மகட்கிடர் நீர்செய்தி ரேழையரே.

இ - ள். ஏழையரே - பேதைமையுடைய தாய்மார்களே!—காவியும் மானும் விழியாய் - (பிறவற்றையேயன்று) நீலோற்பலமலரையும் ஒப்பாகின்ற கண்களையுடைய புதல்வியே!— முதுகுன்றுதேவியும் மானும் விளையாடு இடம் உடை நுதல் செங்கண் ஆவியும் ஆனும் வரும் - திருமுதுகுன்றத்திலே, உமாதேவியும் மானும் விளையாடாநின்ற இடதுபக்கத்தையுடைய சிவந்த நெற்றிக்கண்வாய்ந்தஎமதுயிர்போலும் சிவபெருமானும் (அவரெழுந்தருளும்) இடபவாகனமும்வருகின்ற—சீர் அணி விழவை கண்டு எய்து என கண் மறுகின்

ஏவி - சிறப்புப்பொருந்திய அழகிய திருவிழாவைத் தரிசித்து வரக்கடவாயென்று விசாலம்பெற்ற வீதியிலே அனுப்பி,— உமால் நும் மகட்கு இடர் நீர் செய்திர் - உங்களாலேயே உங்களுடையபுத்திரிக்குத துக்கங்களை நீங்கள் செய்தீர்கள்; எ-று. [தலைவிவருத்தங்கண்டோர் தாய்மாரை நிந்தித்தல். ௯௬

ஏடலை யாறு கிழித்தெதி ரேறவிண் ணேறுபுகழ்க்
கூடலை யாறு புலியூர் மகிழ்முது குன்றர்பெற்ற
வேடலை யாறுமுயிர்த்தெடுத் தேந்துபு மென்கைகொடுத்
தூடலை யாறு வருகவென் பார்நல் லுமைதனையே.

இ-ள். ஏடு அலை ஆறு கிழித்து எதிர் ஏற விண் ஏறு புகழ் - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருப்பாசுரமெழுதிய) பனையேடு அலையையுடைய வைகையாற்று நீரைக்கிழித்தெதிரேசெல்ல விண்ணுலகமளவுஞ் சென்ற கீர்த்தியையுடைய—கூடல் ஐயாறு புலியூர் மகிழ் முதுகுன்றர் - மதுரையும் திருவையாறும் சிதம்பரமுமாகிய தலங்களை விரும்பிவீற்றிருக்கின்ற பழமலைநாதரானவர்,—பெற்ற வேள் தலை ஆறும் உயிர்த்து எடுத்து ஏந்துபு மென்கை கொடுத்து - தாமபெற்ற முருகக்கடவுளை ஆறுதலைகளினுச்சியினும் மோந்து இரண்டுகையினாலும் தழுவியெடுத்து ஏந்திக்கொண்டுமெல்லிய கைகளிலே கொடுத்து,—நல உமைதனை ஊடலை ஆறு வருக என்பார் - நல்ல உமாதேவியாரைநோக்கி நீ பிணக்கையொழி; சமீபத்திலேவரக்கடவாய் என்று சொல்லுவர். எ-று. ௯௭

உமையிடப் பாக நலங்கூர் முதுகுன் றுடையனராச்
சுமையிடப் பாக வரிதே டடியுறத் தூமலர்க
டமையிடப் பாக மருவுவ ரேலவா தங்களைப்பா
ரமையிடப் பாக ணனுகா னுதைதினைந் தஞ்சுவனே.

இ-ள். உமை இடம் பாகன் - உமாதேவியாரை இடது பாகத்திலுடையவரும்—நலம் கூர் முதுகுன்று உடையன் -

நன்மைமிகுந்த பழமலையையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது,—அரா சுமை இடப்பு ஆக அரி தேடு அடி உற - ஆதிசேஷனுக்குச் சுமையாகிய இப்பூவுலகமானது பிளவுபட விஷ்ணுமூர்த்தியினால் தேடப்பட்ட திருவடிகளிலே பொருந்தும்படி,—தூ மலர்கள் தமை இடபாகம் மருவுவரேல் - சுத்தமாகிய புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சிக்கப் பரிபக்குவத்தை அடைவாராயின்,—அவர் தங்களை பாரம் மையிடம் பாகன் அணுகான் - அவர்களைப்பிடிக்கும்படி, கனத்த எருமைக்கடாவைச் செலுத்தும் இயமனானவன் கிட்டான்,—உதை நினைந்து அஞ்சுவன் - (முன்பு உதைத்த) உதையை நினைத்துக்கொண்டு பயந்தோடுவன். எ - று.

முதுகுன்றுடையன் அடி என இயையும். கஅ

அஞ்சு வணத்தை வரன்முறை யோத வரக்கெறிந்த
பஞ்சு வணத்தை மருவுமென் றாளுமை பாகமொடு
செஞ்சு வணத்தை யனையநின் கோலமென் சிந்தையுற
விஞ்சு வணத்தை மகிழ்குன்றை வாண விரும்புவனே.

இ - ள். விஞ்சு உவணத்து ஐ மகிழ் குன்றைவாண மேம்பட்டகருடவாகனத்தையுடையவிஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விரும்பிவணங்கும் பழமலைநாதரே!—அஞ்சு வணத்தை வரன்முறை ஓத - பஞ்சாக்ஷரத்தைக் கிரமப்படியே உச்சரிக்கவும்,—அரக்கு எறிந்த பஞ்சு வணத்தை மருவும் மென் தாள் உமை பாகமொடு - செந்நிறத்தை வீசுகின்ற பஞ்சினது அழகைப்பொருந்திய மெல்லிய திருவடிகளையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய இடப்பாகத்தோடு,—செம்சுவணத்தை அனைய நின் கோலம் என் சிந்தை உற விரும்புவன் - சிவந்த பொன்னைநிகர்த்த தேவரீருடைய திருமேனி என்னுடைய மனதிலே எக்காலமும் நிலைபெறவும், ஆசைப்படுகின்றேன். எ - று. வர்ணம் என்பன வணம் என நின்றன. கக

விருத்தா சலசங் கராமலை மாது விழிகளிக்கு
நிருத்தா சலசந் திரன்போ லுடம்பிடை நின்றவர்தங்
கருத்தா சலசம் பவமிலர்க் காண்டறங் காட்டியசொற்
றிருத்தா சலசந் தமியேன் றலைக்குன் றிருவடியே.

இ - ள். விருத்தாசல - பழமலையையுடையவரே!—சங கரா - சுகஞ்செய்பவரே!—மலை மாது விழி களிக்கும் நிருத்தா - உமாதேவியாருடைய கண்கள்களிக்கும் நடனத்தை யுடையவரே!—சலம் சந்திரன் போல் உடம்பிடை நின்றவர் தம் கருத்தா - சலத்திற்காணப்படும் சந்திரன்போலத் தேகத் தின்கண்ணேநின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய கருத்தரே!—சலம் சம்பவம் இலர்க்கு ஆண்டு அறம் காட்டிய சொல் திருத்தா - பொய்யாகிய பிறவியை ஒழித்தவர்களாகிய சனகாதிகளுக்குக் (கைலைமலையிலே கல்லாலவிருக்ஷத்தி னடியிலே) சகலதருமங்களையுமுணர்த்திய சொற்றிருத்தமுடையவரே! தமியேன் தலைக்கு சலசம் உன் திருவடியே - அடியேனுடைய சிரசிலணிதற்குரிய தாமரைமலராவன தேவரீருடைய திருவடிகளேயாம். எ - று.

சந்திரன் சலத்தினிடத்தே பிரதிபலித்துக் காணப்படினும், அதில் சம்பந்தமில்லாதிருத்தல்போல; ஞானிகளும் உடம்போடுகூடியிருந்தபினும, அதிற்பற்றற்று உடையானிடத் தே பற்றுடையரா யொழுகல்பற்றி, சலசந்திரன்போ லுடம்பிடைநின்றவர்தங்கருத்தா என்றார். சொல்லாலுணர்த்திய அறங்களையெல்லாம் குறிப்பாற் றிருத்தினமைபற்றி சின்முத்திரையைச் சொற்றிருத்த மென்றார். அச்சின்முத்திரைக் குப் பொருளாவது "மும்மலம் வேறுபட்டொழிய மொய்த்துயிர் அம்மலர்த்தாணிழலடைதரும்" என்பது. திருவடியே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. கOO

பழமலையந்தாதியுரை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

ை

பிழைதிருத்தம்.

☞ பிழைகளைத் திருத்திக்கொண்டே படித்தல் நலம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௬	௧௨	நன்றாய்	நற்றாய்
௯௮	௬	உமாதேயினுடைய	உமாதேவியினுடைய
௪௭	௨	மடைந்தை	மடந்தை
௫௦	௫	விண்னுறுதல்	விண்ணுறுதல்
௫௧	௭	அரிதற	அறிதற்
௫௩	௧௬	மன்மதனாவன்	மன்மதனானவன்
௫௪	௧௦	உகங்களை	உங்களை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY